

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

1er février 2006

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 2 avril 1965 relative à
la prise en charge des secours accordés
par les centres publics
d'action sociale**

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Exposé des motifs	4
3. Avant-projet	6
4. Avis du Conseil d'État	7
5. Projet de loi	9
6. Annexe	10

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

1 februari 2006

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van 2 april 1965
betreffende het ten laste nemen van de steun
verleend door de openbare centra voor
maatschappelijk welzijn**

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Memorie van toelichting	4
3. Voorontwerp	6
4. Advies van de Raad van State	7
5. Wetsontwerp	9
6. Bijlage	10

Le Gouvernement a déposé ce projet de loi le 1er février 2006.

Le «bon à tirer» a été reçu à la Chambre le 6 février 2006.

De Regering heeft dit wetsontwerp op 1 februari 2006 ingediend.

De «goedkeuring tot drukken» werd op 6 februari 2006 door de Kamer ontvangen.

<i>cdH</i>	<i>: Centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>: Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>: Front National</i>
<i>MR</i>	<i>: Mouvement Réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>: Nieuw - Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>: Parti socialiste</i>
<i>sp.a - spirit</i>	<i>: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.</i>
<i>Vlaams Belang</i>	<i>: Vlaams Belang</i>
<i>VLD</i>	<i>: Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

<i>DOC 51 0000/000 :</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Séance plénière</i>
<i>COM :</i>	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT :</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

<i>DOC 51 0000/000 :</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM :</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT :</i>	<i>moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

*Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be*

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

*Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be*

RÉSUMÉ

Le présent projet de loi vise à considérer les hôpitaux psychiatriques et les maisons de soins psychiatriques comme des établissements de soins dans le cadre de la loi du 2 avril 65 relative à la prise en charge des secours accordés par les CPAS.

SAMENVATTING

*Dit wetsontwerp heeft tot doel de psychiatrische ziekenhuizen en de psychiatrische verzorgings-
tehuizen te beschouwen als zorginstellingen in het kader van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de OCMW's.*

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet de loi vise à considérer dorénavant les hôpitaux psychiatriques et les maisons de soins psychiatriques comme établissements de soins en vue de l'application de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'action sociale.

Selon l'article 4 de la loi précitée du 2 avril 1965, les frais résultant du traitement d'un indigent sans domicile de secours, avec ou sans hospitalisation, dans un établissement de soins sont mis à charge de l'Autorité fédérale. Les limites de ce remboursement sont fixées par l'article 11, § 1er, de la même loi

Dans l'état actuel de la législation, les hôpitaux psychiatriques et les maisons de soins psychiatriques ne sont toutefois pas considérés comme des établissements de soins conformément à l'article 1er, 3°, alinéa 2, de la loi précitée, pour le remboursement des frais aux centres publics d'action sociale.

L'admission ou le séjour dans ce type d'établissements ne peut dès lors donner lieu au remboursement des frais de traitement conformément aux articles 4 et 11 de la loi. Les frais peuvent actuellement uniquement être remboursés comme frais de l'assistance, limités au montant du revenu d'intégration. Etant donné que ces frais restent définitivement à charge du centre secourant, la réglementation actuelle entraîne de sérieux problèmes budgétaires pour certains CPAS. Les conséquences financières pour les centres publics d'action sociale de la prise en charge de ces frais ont récemment été dénoncés une fois de plus dans diverses questions parlementaires.

Par ailleurs, il n'est pas logique que les frais (plus élevés) liés au traitement dans un service psychiatrique d'un hôpital général (SPHG) soient remboursés conformément à la législation en vigueur par le CPAS du domicile de secours ou par l'État, alors que l'admission ou le séjour dans un hôpital psychiatrique ou une maison de soins psychiatriques ne peut actuellement donner lieu à une récupération à charge du CPAS du domicile de secours ou à charge de l'État.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit wetsontwerp strekt er toe om de psychiatrische ziekenhuizen en de psychiatrische verzorgingstehuizen voor de toepassing van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn voortaan als verplegingsinstellingen te beschouwen.

Volgens artikel 4 van voornoemde wet van 2 april 1965 worden de kosten voor de behandeling, met of zonder hospitalisatie, in een verplegingstelling van een behoeftige zonder onderstandsdomicilie ten laste van de federale Overheid gelegd. De grenzen van deze terugbetaling zijn vastgesteld bij artikel 11, § 1, van dezelfde wet.

In de huidige stand van de wetgeving worden overeenkomstig artikel 1, 3°, tweede lid, van voornoemde wet de psychiatrische ziekenhuizen en de psychiatrische verzorgingstehuizen voor de terugbetaling van de kosten aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn evenwel niet als verplegingsinstellingen beschouwd.

De opnemings- of het verblijf in dit soort instelling kan dientengevolge geen aanleiding geven tot een terugvordering van de behandelingskosten overeenkomstig de voornoemde artikelen 4 en 11 van de wet. De gemaakte kosten kunnen vandaag enkel als bijstandskosten worden terugbetaald, beperkt tot het bedrag van het leefloon. Vermits de bedoelde kosten definitief ten laste blijven van het steunverlenend centrum, veroorzaakt de huidige regelgeving voor sommige OCMW's ernstige budgettaire problemen. De financiële gevolgen voor de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de tenlasteneming van deze kosten werden recent nogmaals aangeklaagd in verscheidene parlementaire vragen.

Verder is het niet logisch dat de (hogere) kosten verbonden aan de behandeling in een psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis (de zgn. PAAZ-afdeling) conform de vigerende reglementering wel terugbetaald worden door het OCMW van het onderstandsdomicilie of door de Staat, terwijl de opnemings- of het verblijf in een psychiatrisch ziekenhuis of een psychiatrisch verzorgingstehuis actueel geen aanleiding kan geven tot een terugvordering lastens het OCMW van het onderstandsdomicilie of lastens de Staat.

L'intégration des hôpitaux psychiatriques et des maisons de soins psychiatriques dans la notion «établissement de soins» vise à mettre fin à cette inégalité de traitement, étant donné qu'elle aura comme conséquence que les frais liés au traitement d'un indigent dans un hôpital psychiatrique ou une maison de soins psychiatriques seront, dans les limites de l'article 11, § 1er, de la loi précitée du 2 avril 1965, mis à charge du centre du domicile de secours ou de l'État, lorsqu'il s'agit d'un indigent qui n'a pas acquis un domicile de secours.

Le ministre de l'Intégration Sociale,

Christian DUPONT

Het onderbrengen van de psychiatrische ziekenhuizen en de psychiatrische verzorgingstehuizen onder het begrip «verplegingsinstelling» zal deze ongelijke behandeling stopzetten, vermits het tot gevolg zal hebben dat de kosten verbonden aan de behandeling van een behoeftige in een psychiatrisch ziekenhuis of een psychiatrisch verzorgingstehuis, binnen de perken van artikel 11, § 1, van genoemde wet van 2 april 1965 ten laste zullen komen van het centrum van het onderstandsdomicilie of de Staat, wanneer het een behoeftige betreft die geen onderstandswoonst heeft verworven.

De minister van Maatschappelijke Integratie

Christian DUPONT

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi modifiant la loi
du 2 avril 1965 relative à la prise en
charge des secours accordés par
les centres publics d'action sociale

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 1er, 3°, alinéa 2, de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'action sociale, modifié par la loi du 9 juillet 1971 et la loi du 20 mai 1997, les mots «les hôpitaux psychiatriques, les maisons de soins psychiatriques» sont supprimés.

Art. 3

La présente loi s'applique uniquement aux admissions dans un hôpital psychiatrique ou dans une maison de soins psychiatriques intervenues à dater de l'entrée en vigueur de la loi

Art. 4

La présente loi entre en vigueur le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel elle aura été publiée au *Moniteur belge*.

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet
van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen
van de steunverleend door de openbare centra voor
maatschappelijk welzijn

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid zoals bepaald in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 1, 3°, tweede lid, van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gewijzigd bij de wet van 9 juli 1971 en de wet van 20 mei 1997, worden de woorden «de psychiatische ziekenhuizen, de psychiatische verzorgingstehuizen» geschrapt.

Art. 3

Deze wet is enkel van toepassing op de opnames in een psychiatisch ziekenhuis of een psychiatisch verzorgingstehuis vanaf de datum van inwerkingtreding van de wet.

Art. 4

Deze wet treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die gedurende welke zij in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT

Avis 39.491/1

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de l'Intégration sociale, le 28 novembre 2005, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi «modifiant la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'action sociale», a donné le 15 décembre 2005 l'avis suivant:

PORTÉE DU PROJET

Le projet soumis pour avis vise à supprimer les hôpitaux psychiatriques et les maisons de soins psychiatriques de la liste des établissements qui ne sont pas considérés comme des établissements de soins pour l'application de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'action sociale (ci-après: «CPAS»). Il en résulte que le CPAS secourant du territoire où est établi l'hôpital psychiatrique ou la maison de soins psychiatriques pourra récupérer certains frais à charge, soit du CPAS du domicile de secours, soit de l'État.

À cet effet, l'article 1er, 3°, alinéa 2, de la loi du 2 avril 1965 est modifié.

EXAMEN DU TEXTE

1. D'une manière plus conforme aux usages de la légistique, on rédigera le texte néerlandais de l'article 1er du projet comme suit:

«Deze wet regelt een aangelengenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet».

2. Mieux vaudrait fusionner les articles 3 et 4 dans un article unique, à rédiger comme suit:

«La présente loi entre en vigueur le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel elle aura été publiée au *Moniteur belge*. Elle s'applique pour la première fois aux admissions dans un hôpital psychiatrique ou une maison de soins psychiatriques intervenant à partir de cette date.»⁽¹⁾

¹ L'inconvénient d'une telle disposition d'entrée en vigueur, c'est que, si la publication de la réglementation a lieu à la fin du mois, ses destinataires ne disposeront même pas du délai usuel de dix jours pour s'y conformer. On peut dès lors se demander s'il ne serait pas préférable d'adapter en conséquence la disposition d'entrée en vigueur de la réglementation en projet.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

ADVIES 39.491/1

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 28 november 2005 door de Minister van Maatschappelijke Integratie verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van wet «tot wijziging van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn», heeft op 15 december 2005 het volgende advies gegeven:

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het om advies voorgelegde ontwerp van wet strekt ertoe de psychiatrische ziekenhuizen en de psychiatrische verzorgingstehuizen te schrappen in de lijst van instellingen die voor de toepassing van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (hierna: «OCMW») niet worden beschouwd als verplegingsinstelling. Dit heeft tot gevolg dat het steunverlenende OCMW van het grondgebied waar het psychiatrisch ziekenhuis of het psychiatrisch verzorgingstehuis is gelegen, bepaalde kosten zal kunnen terugvorderen hetzij van het OCMW van het onderstandsdomicilie, hetzij van de Staat.

Met het oog hierop, wordt artikel 1, 3°, tweede lid, van de wet van 2 april 1965 gewijzigd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

1. Men redigere de Nederlandse tekst van artikel 1 van het ontwerp op een legistiek meer gebruikelijke wijze als volgt:

«Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet».

2. Het verdient aanbeveling de artikelen 3 en 4 van het ontwerp samen te voegen in één artikel, te redigeren als volgt:

«Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de maand na die waarin ze is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*. Zij is voor de eerste keer van toepassing op de opnames in een psychiatrisch ziekenhuis of een psychiatrisch verzorgingstehuis die ingaan vanaf die datum.»⁽¹⁾

¹ Zulke regeling van inwerkingtreding heeft het nadeel dat, indien de bekendmaking van de regeling op het einde van de maand gebeurt, de bestemmingen ervan zelfs niet over de normale termijn van tien dagen zullen beschikken om zich aan de regeling aan te passen. Vraag is derhalve of de bepaling van inwerkingtreding van de ontworpen regeling in het licht daarvan niet beter wordt aangepast.

La chambre était composée de:

Messieurs

M. VAN DAMME,	président de chambre,
J. BAERT,	
W. VAN VAERENBERGH,	conseillers d'État,
A. SPRUYT,	
M. TISON,	assesseurs de la section de législation,

Madame

G. VERBERCKMOES,	greffier.
------------------	-----------

Le rapport a été présenté par M. B. WEEKERS, auditeur. La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. W. VAN VAERENBERGH.

<i>LE GREFFIER,</i>	<i>LE PRÉSIDENT,</i>
G. VERBERCKMOES	M. VAN DAMME

De kamer was samengesteld uit:

de Heren

M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
J. BAERT,	
W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
A. SPRUYT,	
M. TISON,	assessoren van de afdeling wetgeving,

Mevrouw

G. VERBERCKMOES,	griffier,
------------------	-----------

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. WEEKERS, auditeur. De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. W. VAN VAERENBERGH.

<i>DE GRIFFIER</i>	<i>DE VOORZITTER</i>
G. VERBERCKMOES	M. VAN DAMME

PROJET DE LOI

ALBERT II, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir,

SALUT.

sur la proposition de Notre ministre de l'Intégration sociale et de l'avis de Nos ministres qui en ont délibéré en Conseil.

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS:

Notre ministre de l'Intégration sociale est chargé de présenter, en Notre Nom, aux Chambres législatives, et de déposer à la Chambre des représentants, le projet de loi dont la teneur suit:

Article premier

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 1er, 3°, alinéa 2, de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'action sociale, modifié par la loi du 9 juillet 1971 et la loi du 20 mai 1997, les mots «les hôpitaux psychiatriques, les maisons de soins psychiatriques» sont supprimés.

Art. 3

La présente loi entre en vigueur le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel elle aura été publiée au *Moniteur belge*. Elle s'applique pour la première fois aux admissions dans un hôpital psychiatrique ou une maison de soins psychiatriques intervenant à partir de cette date.

Donné à Bruxelles, le 17 janvier 2006

ALBERT

PAR LE ROI :

Le ministre de l'Intégration Sociale,

Christian DUPONT

WETSONTWERP

ALBERT II, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op voordracht van Onze minister van Maatschappelijke Integratie en op het advies van Onze in Raad vergaderde ministers,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze minister van Maatschappelijke Integratie is ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze Naam, aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 1, 3°, tweede lid, van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gewijzigd bij de wet van 9 juli 1971 en de wet van 20 mei 1997, worden de woorden «de psychiatrische ziekenhuizen, de psychiatrische verzorgings-tehuizen» geschrapt.

Art. 3

Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de maand na die waarin ze is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*. Zij is voor de eerste keer van toepassing op de opnames in een psychiatrisch ziekenhuis of een psychiatrisch verzorgingstehuis die ingaan vanaf die datum.

Gegeven te Brussel, 17 januari 2006

ALBERT

VAN KONINGSWEGE :

De minister van Maatschappelijke Integratie

Christian DUPONT

TEXTE DE BASE

LOI DU 2 AVRIL 1965 RELATIVE A LA PRISE EN CHARGE DES SECOURS ACCORDES PAR LES CENTRES PUBLICS D'AIDE SOCIALE

CHAPITRE Ier – DISPOSITIONS GENERALES

Article 1er

Pour l'application de la présente loi, il faut entendre par:

1° «centre public d'aide sociale secourant»: le centre public d'aide sociale de la commune sur le territoire de laquelle se trouve une personne qui a besoin d'assistance, dont ce centre public d'aide sociale a reconnu l'état d'indigence et à qui il fournit des secours dont il apprécie la nature et, s'il y a lieu, le montant;

2° «centre public d'aide sociale du domicile de secours»: le centre public d'aide sociale de la commune dans le registre de population de laquelle l'intéressé est inscrit, à titre de résidence principale, au moment où, en qualité d'indigent ou non, il est traité, avec ou sans hospitalisation, dans un établissement de soins.

Le centre public d'aide sociale du domicile de secours d'un enfant légitime, légitimé ou naturel reconnu est celui de sa mère, même après le décès de celle-ci, jusqu'à ce qu'il ait acquis un autre domicile de secours;

3° «établissement de soins»: tout établissement ou section d'établissement dans lequel se font, avec ou sans hospitalisation, le diagnostic ou le traitement d'un état pathologique.

Ne sont pas considérés comme des établissements de soins pour l'application de la présente loi, les hôpitaux psychiatriques, les maisons de soins psychiatriques, les initiatives d'habitation protégée pour patients psychiatriques, les établissements médico-pédagogiques, les établissements pour sourds-muets, aveugles ou estropiés atteints d'une infirmité grave ou incurable,

TEXTE DE BASE ADAPTÉ AU PROJET

LOI DU 2 AVRIL 1965 RELATIVE A LA PRISE EN CHARGE DES SECOURS ACCORDES PAR LES CENTRES PUBLICS D'AIDE SOCIALE

CHAPITRE Ier – DISPOSITIONS GENERALES

Article 1er

Pour l'application de la présente loi, il faut entendre par:

1° «centre public d'aide sociale secourant»: le centre public d'aide sociale de la commune sur le territoire de laquelle se trouve une personne qui a besoin d'assistance, dont ce centre public d'aide sociale a reconnu l'état d'indigence et à qui il fournit des secours dont il apprécie la nature et, s'il y a lieu, le montant;

2° «centre public d'aide sociale du domicile de secours»: le centre public d'aide sociale de la commune dans le registre de population de laquelle l'intéressé est inscrit, à titre de résidence principale, au moment où, en qualité d'indigent ou non, il est traité, avec ou sans hospitalisation, dans un établissement de soins.

Le centre public d'aide sociale du domicile de secours d'un enfant légitime, légitimé ou naturel reconnu est celui de sa mère, même après le décès de celle-ci, jusqu'à ce qu'il ait acquis un autre domicile de secours;

3° «établissement de soins»: tout établissement ou section d'établissement dans lequel se font, avec ou sans hospitalisation, le diagnostic ou le traitement d'un état pathologique.

Ne sont pas considérés comme des établissements de soins pour l'application de la présente loi, [...]¹ les initiatives d'habitation protégée pour patients psychiatriques, les établissements médico-pédagogiques, les établissements pour sourds-muets, aveugles ou estropiés atteints d'une infirmité grave ou incurable, les homes pour enfants et les maisons de repos pour person-

¹ Art. 2

BASISTEKST

WET VAN 2 APRIL 1965 BETREFFENDE HET TEN
LASTE NEMEN VAN DE STEUN VERLEEND DOOR
DE OPENBARE CENTRA VOOR
MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

EERSTE HOOFDSTUK – ALGEMENE BEPALINGEN**Artikel 1**

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° «steunverlenend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn»: het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente op wier grondgebied zich een persoon bevindt die bijstand behoeft, wiens staat van behoeftigheid door dit openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn erkend werd en aan wie het steun verleent waarvan de aard en, zo nodig, het bedrag door hem beoordeeld en bepaald worden;

2° «openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het onderstandsdomicilie»: het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene voor zijn hoofdverblijf ingeschreven is in het bevolkingsregister op het ogenblik waarop hij, al dan niet als behoeftige, behandeld wordt, met of zonder hospitalisatie, in een verplegingsinstelling.

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het onderstandsdomicilie van een wettig, gewettigd of erkend natuurlijk kind is dit van zijn moeder, zelfs na haar overlijden, tot wanneer het een ander onderstandsdomicilie verworven heeft;

3° «verplegingsinstelling»: elke instelling of afdeling van een instelling waarin, met of zonder hospitalisatie, een diagnose wordt gesteld of een pathologische toestand wordt behandeld.

Voor de toepassing van deze wet worden niet als verplegingsinstellingen beschouwd, de psychiatrische ziekenhuizen, de psychiatrische verzorgingstehuizen, de initiatieven van beschut wonen ten behoeve van psychiatrische patiënten, de medisch-pedagogische instellingen, de instellingen voor doofstommen, blinden of gebrekkigen die lijden aan een zware ongeneeslijke

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET ONTWERP

WET VAN 2 APRIL 1965 BETREFFENDE HET TEN
LASTE NEMEN VAN DE STEUN VERLEEND DOOR
DE OPENBARE CENTRA VOOR
MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

EERSTE HOOFDSTUK – ALGEMENE BEPALINGEN**Artikel 1**

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° «steunverlenend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn»: het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente op wier grondgebied zich een persoon bevindt die bijstand behoeft, wiens staat van behoeftigheid door dit openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn erkend werd en aan wie het steun verleent waarvan de aard en, zo nodig, het bedrag door hem beoordeeld en bepaald worden;

2° «openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het onderstandsdomicilie»: het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene voor zijn hoofdverblijf ingeschreven is in het bevolkingsregister op het ogenblik waarop hij, al dan niet als behoeftige, behandeld wordt, met of zonder hospitalisatie, in een verplegingsinstelling.

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het onderstandsdomicilie van een wettig, gewettigd of erkend natuurlijk kind is dit van zijn moeder, zelfs na haar overlijden, tot wanneer het een ander onderstandsdomicilie verworven heeft;

3° «verplegingsinstelling»: elke instelling of afdeling van een instelling waarin, met of zonder hospitalisatie, een diagnose wordt gesteld of een pathologische toestand wordt behandeld.

Voor de toepassing van deze wet worden niet als verplegingsinstellingen beschouwd, [...]¹ de initiatieven van beschut wonen ten behoeve van psychiatrische patiënten, de medisch-pedagogische instellingen, de instellingen voor doofstommen, blinden of gebrekkigen die lijden aan een zware ongeneeslijke aandoening, de kinderverblijven en de rustoorden voor bejaarden, even-

¹ Art. 2

les homes pour enfants et les maisons de repos pour personnes âgées tout comme les résidences-services et les complexes résidentiels proposant des services, pour autant que ces établissements aient été agréés en tant que tels par l'autorité compétente.

Art. 2

§ 1er. Par dérogation à l'article 1er, 1°, le centre public d'aide sociale de la commune dans le registre de population ou des étrangers ou le registre d'attente de laquelle l'intéressé était inscrit à titre de résidence principale au moment de son admission dans un établissement ou chez une personne privée mentionnés ci-après, est compétent pour accorder les secours nécessaires, si l'assistance est requise :

1° lors de l'admission ou pendant le séjour d'une personne:

soit dans un hôpital psychiatrique;

soit dans un établissement agréé pour handicapés;

soit, s'il s'agit d'un mineur d'âge, dans un établissement pour enfants ou chez une personne privée qui l'héberge à titre onéreux;

soit dans une maison de repos agréée pour personnes âgées, soit dans une résidence-service ou un complexe résidentiel proposant des services, pour autant que ces établissements aient été agréés en tant que tels par l'autorité compétente ;

soit dans un établissement, de quelque nature que ce soit, où cette personne réside obligatoirement en exécution d'une décision judiciaire ou administrative;

soit dans d'autres établissements déterminés par le Roi.

2° en vue du transfert d'une personne d'un établissement de soins vers un autre établissement ou personne visés au 1° ci-dessus.

§ 2. Par dérogation au même article 1er, 1°, le centre public d'aide sociale secourant de l'enfant nouveau-né est le centre public d'aide sociale de la commune dans

nes âgées tout comme les résidences-services et les complexes résidentiels proposant des services, pour autant que ces établissements aient été agréés en tant que tels par l'autorité compétente.

Art. 2

§ 1er. Par dérogation à l'article 1er, 1°, le centre public d'aide sociale de la commune dans le registre de population ou des étrangers ou le registre d'attente de laquelle l'intéressé était inscrit à titre de résidence principale au moment de son admission dans un établissement ou chez une personne privée mentionnés ci-après, est compétent pour accorder les secours nécessaires, si l'assistance est requise :

1° lors de l'admission ou pendant le séjour d'une personne:

soit dans un hôpital psychiatrique;

soit dans un établissement agréé pour handicapés;

soit, s'il s'agit d'un mineur d'âge, dans un établissement pour enfants ou chez une personne privée qui l'héberge à titre onéreux;

soit dans une maison de repos agréée pour personnes âgées, soit dans une résidence-service ou un complexe résidentiel proposant des services, pour autant que ces établissements aient été agréés en tant que tels par l'autorité compétente;

soit dans un établissement, de quelque nature que ce soit, où cette personne réside obligatoirement en exécution d'une décision judiciaire ou administrative;

soit dans d'autres établissements déterminés par le Roi.

2° en vue du transfert d'une personne d'un établissement de soins vers un autre établissement ou personne visés au 1° ci-dessus.

§ 2. Par dérogation au même article 1er, 1°, le centre public d'aide sociale secourant de l'enfant nouveau-né est le centre public d'aide sociale de la commune dans

aandoening, de kinderverblijven en de rustoorden voor bejaarden, evenals de serviceflatgebouwen en de woningcomplexen met dienstverlening, voor zover deze voorzieningen als dusdanig door de bevoegde overheid erkend zijn.

Art. 2

§ 1. In afwijking van artikel 1, 1°, is het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene op het ogenblik van zijn opneming in een nagenoemde instelling of bij een nagenoemd privaat persoon voor zijn hoofdverblijf in het bevolkings- of het vreemdelingenregister of in het wachtregister was ingeschreven, bevoegd om de noodzakelijke steun te verlenen, indien de bijstand vereist is:

1° bij de opneming of gedurende het verblijf van een persoon:

hetzij in een psychiatrisch ziekenhuis;

hetzij in een erkende instelling voor gehandicapten;

hetzij, zo het gaat om een minderjarige, in een instelling voor kinderen of bij een privaat persoon die hem onder bezwarende titel huisvest;

hetzij in een erkend rustoord voor bejaarden, hetzij in een serviceflatgebouw of woningcomplex met dienstverlening, voor zover deze voorzieningen als dusdanig door de bevoegde overheid erkend zijn;

hetzij in een instelling van gelijk welke aard, waar die persoon verplicht verblijft in uitvoering van een rechterlijke of administratieve beslissing;

hetzij in andere instellingen die de Koning bepaalt;

hetzij in een instelling of een inrichting die door de bevoegde overheid erkend is om personen in noodsituaties op te vangen en hen tijdelijk te huisvesten en te begeleiden;

hetzij in een erkend rust- en verzorgingstehuis.

2° met het oog op de overbrenging van een persoon van een verplegingsinstelling naar een andere instelling of persoon als bedoeld onder 1° hierboven.

§ 2. In afwijking van hetzelfde artikel 1, 1° is het steunverlenend openbaar openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het pasgeboren kind het openbaar

als de serviceflatgebouwen en de woningcomplexen met dienstverlening, voor zover deze voorzieningen als dusdanig door de bevoegde overheid erkend zijn.

Art. 2

§ 1. In afwijking van artikel 1, 1°, is het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene op het ogenblik van zijn opneming in een nagenoemde instelling of bij een nagenoemd privaat persoon voor zijn hoofdverblijf in het bevolkings- of het vreemdelingenregister of in het wachtregister was ingeschreven, bevoegd om de noodzakelijke steun te verlenen, indien de bijstand vereist is:

1° bij de opneming of gedurende het verblijf van een persoon:

hetzij in een psychiatrisch ziekenhuis;

hetzij in een erkende instelling voor gehandicapten;

hetzij, zo het gaat om een minderjarige, in een instelling voor kinderen of bij een privaat persoon die hem onder bezwarende titel huisvest;

hetzij in een erkend rustoord voor bejaarden, hetzij in een serviceflatgebouw of woningcomplex met dienstverlening, voor zover deze voorzieningen als dusdanig door de bevoegde overheid erkend zijn;

hetzij in een instelling van gelijk welke aard, waar die persoon verplicht verblijft in uitvoering van een rechterlijke of administratieve beslissing;

hetzij in andere instellingen die de Koning bepaalt;

hetzij in een instelling of een inrichting die door de bevoegde overheid erkend is om personen in noodsituaties op te vangen en hen tijdelijk te huisvesten en te begeleiden;

hetzij in een erkend rust- en verzorgingstehuis.

2° met het oog op de overbrenging van een persoon van een verplegingsinstelling naar een andere instelling of persoon als bedoeld onder 1° hierboven.

§ 2. In afwijking van hetzelfde artikel 1, 1° is het steunverlenend openbaar openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het pasgeboren kind het openbaar cen-

le registre de population ou des étrangers ou le registre d'attente de laquelle sa mère est inscrite à titre de résidence principale au moment de la naissance.

En l'absence d'une telle inscription, les secours sont accordés par le centre public d'aide sociale du lieu de naissance.

Les secours visés par le présent paragraphe sont ceux nécessités pendant les séjours successifs et non interrompus de l'enfant à la maternité, dans des établissements de soins et dans des établissements ou chez des personnes visés au § 1er.

§ 3. Le même centre public d'aide sociale demeure compétent pour accorder les secours lorsqu'une personne est admise successivement et sans interruption par plusieurs établissements ou personnes visés au § 1er du présent article, ou lorsque, pendant son séjour dans un de ces établissements ou chez une de ces personnes, elle doit subir un traitement dans un établissement de soins.

§ 4. Le centre public d'aide sociale de la commune où l'intéressé était inscrit à titre de résidence principale dans le registre de population ou des étrangers ou le registre d'attente au moment de son admission dans un établissement, de quelque nature que ce soit, où cette personne réside obligatoirement en exécution d'une décision judiciaire ou administrative, et, à défaut d'inscription à titre de résidence principale, le centre de la commune où se trouve l'intéressé est compétent pour accorder les secours nécessaires si l'aide sociale est requise au moment de la sortie de cet établissement.

§ 5. Par dérogation à l'article 1er, 1°, est compétent pour accorder l'aide sociale à un candidat réfugié ou à une personne bénéficiant de la protection temporaire dans le cadre d'afflux massif de personnes déplacées, le centre public d'action sociale:

a) de la commune où il est inscrit au registre d'attente,

ou

b) de la commune où il est inscrit au registre de la population ou au registre des étrangers.

Lorsque plusieurs communes sont mentionnées dans l'inscription d'un candidat réfugié ou d'une personne bénéficiant de la protection temporaire dans le cadre

le registre de population ou des étrangers ou le registre d'attente de laquelle sa mère est inscrite à titre de résidence principale au moment de la naissance.

En l'absence d'une telle inscription, les secours sont accordés par le centre public d'aide sociale du lieu de naissance.

Les secours visés par le présent paragraphe sont ceux nécessités pendant les séjours successifs et non interrompus de l'enfant à la maternité, dans des établissements de soins et dans des établissements ou chez des personnes visés au § 1er.

§ 3. Le même centre public d'aide sociale demeure compétent pour accorder les secours lorsqu'une personne est admise successivement et sans interruption par plusieurs établissements ou personnes visés au § 1er du présent article, ou lorsque, pendant son séjour dans un de ces établissements ou chez une de ces personnes, elle doit subir un traitement dans un établissement de soins.

§ 4. Le centre public d'aide sociale de la commune où l'intéressé était inscrit à titre de résidence principale dans le registre de population ou des étrangers ou le registre d'attente au moment de son admission dans un établissement, de quelque nature que ce soit, où cette personne réside obligatoirement en exécution d'une décision judiciaire ou administrative, et, à défaut d'inscription à titre de résidence principale, le centre de la commune où se trouve l'intéressé est compétent pour accorder les secours nécessaires si l'aide sociale est requise au moment de la sortie de cet établissement.

§ 5. Par dérogation à l'article 1er, 1°, est compétent pour accorder l'aide sociale à un candidat réfugié ou à une personne bénéficiant de la protection temporaire dans le cadre d'afflux massif de personnes déplacées, le centre public d'action sociale:

a) de la commune où il est inscrit au registre d'attente,

ou

b) de la commune où il est inscrit au registre de la population ou au registre des étrangers.

Lorsque plusieurs communes sont mentionnées dans l'inscription d'un candidat réfugié ou d'une personne bénéficiant de la protection temporaire dans le cadre

centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de moeder, als hoofdverblijfplaats, haar inschrijving heeft in het bevolkings- of vreemdelingenregister of in het wachtregister op het ogenblik van de geboorte.

Bij ontstentenis van zodanige inschrijving wordt de steun verleend door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de plaats van geboorte.

De bij deze paragraaf bedoelde steun is die welke noodzakelijk is tijdens de zich zonder onderbreking opvolgende verblijven van het kind in de kraaminrichting, in de verplegingsinstellingen en in de instellingen of bij de personen als bedoeld in § 1.

§ 3. Eén zelfde openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn blijft bevoegd om steun te verlenen, wanneer een persoon achtereenvolgens en zonder onderbreking wordt opgenomen door verscheidene instellingen of personen als bedoeld in §1 van dit artikel, of wanneer hij, tijdens zijn verblijf in die instellingen of bij die personen, een behandeling in een verplegingsinstelling moet ondergaan.

§ 4. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene voor zijn hoofdverblijf in het bevolkings- of vreemdelingenregister of in het wachtregister was ingeschreven op het ogenblik van zijn opname in een instelling, van welke aard ook, waar deze persoon verplicht verblijft in uitvoering van een gerechtelijke of administratieve beslissing en, bij gebrek aan een inschrijving als hoofdverblijfplaats, het centrum van de gemeente waar betrokkene zich bevindt, is bevoegd om de noodzakelijke hulp te verlenen, indien maatschappelijke dienstverlening vereist is bij het verlaten van deze instelling.

§ 5. In afwijking van artikel 1, 1°, is bevoegd om maatschappelijke dienstverlening aan een kandidaat-vluchteling of aan een persoon die van de tijdelijke bescherming geniet in het kader van de massale toestroom van ontheemden toe te kennen, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn:

a) van de gemeente waar hij in het wachtregister is ingeschreven,

of

b) van de gemeente waar hij in de bevolkingsregister of in het vreemdelingenregister is ingeschreven.

Wanneer verschillende gemeenten vermeld zijn in de inschrijving van een kandidaat-vluchteling of van een persoon die van de tijdelijke bescherming geniet in het

trum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de moeder, als hoofdverblijfplaats, haar inschrijving heeft in het bevolkings- of vreemdelingenregister of in het wachtregister op het ogenblik van de geboorte.

Bij ontstentenis van zodanige inschrijving wordt de steun verleend door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de plaats van geboorte.

De bij deze paragraaf bedoelde steun is die welke noodzakelijk is tijdens de zich zonder onderbreking opvolgende verblijven van het kind in de kraaminrichting, in de verplegingsinstellingen en in de instellingen of bij de personen als bedoeld in § 1.

§ 3. Eén zelfde openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn blijft bevoegd om steun te verlenen, wanneer een persoon achtereenvolgens en zonder onderbreking wordt opgenomen door verscheidene instellingen of personen als bedoeld in §1 van dit artikel, of wanneer hij, tijdens zijn verblijf in die instellingen of bij die personen, een behandeling in een verplegingsinstelling moet ondergaan.

§ 4. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene voor zijn hoofdverblijf in het bevolkings- of vreemdelingenregister of in het wachtregister was ingeschreven op het ogenblik van zijn opname in een instelling, van welke aard ook, waar deze persoon verplicht verblijft in uitvoering van een gerechtelijke of administratieve beslissing en, bij gebrek aan een inschrijving als hoofdverblijfplaats, het centrum van de gemeente waar betrokkene zich bevindt, is bevoegd om de noodzakelijke hulp te verlenen, indien maatschappelijke dienstverlening vereist is bij het verlaten van deze instelling.

§ 5. In afwijking van artikel 1, 1°, is bevoegd om maatschappelijke dienstverlening aan een kandidaat-vluchteling of aan een persoon die van de tijdelijke bescherming geniet in het kader van de massale toestroom van ontheemden toe te kennen, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn:

a) van de gemeente waar hij in het wachtregister is ingeschreven,

of

b) van de gemeente waar hij in de bevolkingsregister of in het vreemdelingenregister is ingeschreven.

Wanneer verschillende gemeenten vermeld zijn in de inschrijving van een kandidaat-vluchteling of van een persoon die van de tijdelijke bescherming geniet in het

d'afflux massif de personnes déplacées, le centre public d'action sociale de la commune désignée en lieu obligatoire d'inscription est compétent pour lui accorder l'aide sociale.

Nonobstant le maintien de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription, cette compétence territoriale prend fin lorsque:

- soit la procédure d'asile se termine par l'expiration du délai de recours contre une décision du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides ou de la Commission permanente de recours des réfugiés ou par l'arrêt de rejet du recours en annulation porté devant le Conseil d'État contre une décision du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides ou de la Commission permanente de recours des réfugiés;

- soit lorsqu'il est mis fin à la protection temporaire des personnes déplacées.

Lorsqu'un aide médicale est nécessaire pour des raisons urgentes pour les étrangers visés aux alinéas précédents, le centre public d'aide social de la commune où l'intéressé se trouve peut se substituer au centre compétent et aux frais de celui-ci. Il est tenu d'en donner avis dans les cinq jours au centre auquel il s'est substitué.

§ 6. Par dérogation à l'article 1, 1°, le centre public d'aide sociale secourant de la personne qui poursuit des études au sens de l'article 11, § 2, a, de la loi du 26 mai 2002 instituant le droit à l'intégration sociale est le centre public d'aide sociale de la commune où l'étudiant est, au moment de la demande, inscrit à titre de résidence principale dans le registre de population ou des étrangers.

Ce centre public d'aide sociale demeure compétent pour toute la durée ininterrompue des études.

§ 7. Par dérogation à l'article 1er, 1°, est compétent pour attribuer une aide sociale à un sans-abri qui ne réside pas dans un établissement visé au § 1er, le centre public d'aide sociale de la commune où l'intéressé a sa résidence de fait.

d'afflux massif de personnes déplacées, le centre public d'action sociale de la commune désignée en lieu obligatoire d'inscription est compétent pour lui accorder l'aide sociale.

Nonobstant le maintien de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription, cette compétence territoriale prend fin lorsque:

- soit la procédure d'asile se termine par l'expiration du délai de recours contre une décision du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides ou de la Commission permanente de recours des réfugiés ou par l'arrêt de rejet du recours en annulation porté devant le Conseil d'État contre une décision du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides ou de la Commission permanente de recours des réfugiés;

- soit lorsqu'il est mis fin à la protection temporaire des personnes déplacées.

Lorsqu'un aide médicale est nécessaire pour des raisons urgentes pour les étrangers visés aux alinéas précédents, le centre public d'aide social de la commune où l'intéressé se trouve peut se substituer au centre compétent et aux frais de celui-ci. Il est tenu d'en donner avis dans les cinq jours au centre auquel il s'est substitué.

§ 6. Par dérogation à l'article 1, 1°, le centre public d'aide sociale secourant de la personne qui poursuit des études au sens de l'article 11, § 2, a, de la loi du 26 mai 2002 instituant le droit à l'intégration sociale est le centre public d'aide sociale de la commune où l'étudiant est, au moment de la demande, inscrit à titre de résidence principale dans le registre de population ou des étrangers.

Ce centre public d'aide sociale demeure compétent pour toute la durée ininterrompue des études.

§ 7. Par dérogation à l'article 1er, 1°, est compétent pour attribuer une aide sociale à un sans-abri qui ne réside pas dans un établissement visé au § 1er, le centre public d'aide sociale de la commune où l'intéressé a sa résidence de fait.

kader van de massale toestroom van ontheemden is het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente aangeduid als verplichte plaats van inschrijving, bevoegd om hem maatschappelijke dienstverlening toe te kennen.

Niettegenstaande het behoud van de aanduiding van een verplichte plaats van inschrijving houdt deze territoriale bevoegdheid op wanneer:

- ofwel de asielprocedure beëindigd is door het verstrijken van de beroepstermijn tegen een beslissing van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen of van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen of ingevolge het arrest tot verwerping van het beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State tegen een beslissing van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen of van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen;

- ofwel de tijdelijke bescherming van de ontheemden is beëindigd.

Indien een medische hulpverlening om dringende redenen nodig is ten aanzien van de in de overige leden bedoelde vreemdeling, kan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente op het grondgebied waarvan de betrokkene zich bevindt, optreden in de plaats en op kosten van het bevoegd centrum. Het moet daarvan binnen de vijf dagen kennis geven aan het centrum in de plaats waarvan het is opgetreden.

§ 6. In afwijking van artikel 1, 1°, is het steunverlenend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de persoon die een studie volgt in de zin van artikel 11, § 2, a, van de wet van 26 mei 2002 tot instelling van het recht op maatschappelijke integratie, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de student, op het ogenblik van de aanvraag, zijn inschrijving als hoofdverblijfplaats heeft in het bevolkings- of vreemdelingenregister.

Dit openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn blijft bevoegd voor de hele ononderbroken duur van de studie.

§ 7. In afwijking van artikel 1, 1°, is bevoegd om maatschappelijke dienstverlening aan een dakloze persoon die niet verblijft in een instelling als bedoeld in § 1 toe te kennen, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene zijn feitelijke verblijfplaats heeft.

kader van de massale toestroom van ontheemden is het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente aangeduid als verplichte plaats van inschrijving, bevoegd om hem maatschappelijke dienstverlening toe te kennen.

Niettegenstaande het behoud van de aanduiding van een verplichte plaats van inschrijving houdt deze territoriale bevoegdheid op wanneer:

- ofwel de asielprocedure beëindigd is door het verstrijken van de beroepstermijn tegen een beslissing van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen of van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen of ingevolge het arrest tot verwerping van het beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State tegen een beslissing van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen of van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen;

- ofwel de tijdelijke bescherming van de ontheemden is beëindigd.

Indien een medische hulpverlening om dringende redenen nodig is ten aanzien van de in de overige leden bedoelde vreemdeling, kan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente op het grondgebied waarvan de betrokkene zich bevindt, optreden in de plaats en op kosten van het bevoegd centrum. Het moet daarvan binnen de vijf dagen kennis geven aan het centrum in de plaats waarvan het is opgetreden.

§ 6. In afwijking van artikel 1, 1°, is het steunverlenend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de persoon die een studie volgt in de zin van artikel 11, § 2, a, van de wet van 26 mei 2002 tot instelling van het recht op maatschappelijke integratie, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de student, op het ogenblik van de aanvraag, zijn inschrijving als hoofdverblijfplaats heeft in het bevolkings- of vreemdelingenregister.

Dit openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn blijft bevoegd voor de hele ononderbroken duur van de studie.

§ 7. In afwijking van artikel 1, 1°, is bevoegd om maatschappelijke dienstverlening aan een dakloze persoon die niet verblijft in een instelling als bedoeld in § 1 toe te kennen, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene zijn feitelijke verblijfplaats heeft.

Le C.P.A.S. doit signaler immédiatement à la direction d'administration de l'aide sociale toute attribution d'aide sociale à un sans-abri.

Art. 3

Lorsque des secours sont sollicités dans les cas prévus à l'article 2, §§ 1er et 2, le centre public d'aide sociale de la commune où l'intéressé se trouve, en avise dans les cinq jours le centre public d'aide sociale qui est compétent conformément audit article pour accorder les secours.

Il peut se substituer au centre public d'aide sociale compétent et aux frais de celui-ci, soit lorsqu'aucune décision motivée de ce centre public d'aide sociale ne lui est parvenue dans le délai de dix jours à compter de l'envoi de l'avis, soit lorsque des secours s'imposent d'urgence. Il est tenu d'en donner avis dans les cinq jours au centre public d'aide sociale auquel il s'est substitué.

Art. 4

Sans préjudice des dispositions relatives au Fonds spécial d'assistance et au Fonds de soins médico-socio-pédagogiques pour handicapés, les frais résultant du traitement d'un indigent, avec ou sans hospitalisation, dans un établissement de soins sont à la charge :

1° du centre public d'aide sociale du domicile de secours;

2° de l'État, lorsqu'il s'agit d'un indigent n'ayant pas acquis de domicile de secours.

Art. 5

§ 1er. Sans préjudice des dispositions de l'article 4, sont à la charge de l'État les frais de l'assistance accordée:

1° à un indigent belge, rapatrié à l'intervention du Gouvernement, par le centre public d'aide sociale du lieu de remise;

Le CPAS doit signaler immédiatement à la direction d'administration de l'aide sociale toute attribution d'aide sociale à un sans-abri.

Art. 3

Lorsque des secours sont sollicités dans les cas prévus à l'article 2, §§ 1er et 2, le centre public d'aide sociale de la commune où l'intéressé se trouve, en avise dans les cinq jours le centre public d'aide sociale qui est compétent conformément audit article pour accorder les secours.

Il peut se substituer au centre public d'aide sociale compétent et aux frais de celui-ci, soit lorsqu'aucune décision motivée de ce centre public d'aide sociale ne lui est parvenue dans le délai de dix jours à compter de l'envoi de l'avis, soit lorsque des secours s'imposent d'urgence. Il est tenu d'en donner avis dans les cinq jours au centre public d'aide sociale auquel il s'est substitué.

Art. 4

Sans préjudice des dispositions relatives au Fonds spécial d'assistance et au Fonds de soins médico-socio-pédagogiques pour handicapés, les frais résultant du traitement d'un indigent, avec ou sans hospitalisation, dans un établissement de soins sont à la charge:

1° du centre public d'aide sociale du domicile de secours;

2° de l'État, lorsqu'il s'agit d'un indigent n'ayant pas acquis de domicile de secours.

Art. 5

§ 1er. Sans préjudice des dispositions de l'article 4, sont à la charge de l'État les frais de l'assistance accordée:

1° à un indigent belge, rapatrié à l'intervention du gouvernement, par le centre public d'aide sociale du lieu de remise;

Het O.C.M.W. dient iedere toekenning van maatschappelijke dienstverlening aan een dakloze persoon onmiddellijk aan de Bestuursdirectie van het Maatschappelijk Welzijn te melden.

Art. 3

Wanneer steun wordt gevraagd in de gevallen bedoeld bij artikel 2, §§ 1 en 2, stuurt het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene zich bevindt, hiervan binnen vijf dagen bericht aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat overeenkomstig voornoemd artikel tot steunverlening bevoegd is.

Het mag in de plaats en op kosten van het bevoegd openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn optreden, hetzij wanneer het vanwege dit openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn geen gemotiveerde beslissing heeft ontvangen binnen tien dagen te rekenen van de verzending van de kennisgeving, hetzij wanneer steunverlening dringend noodzakelijk is. Het moet daarvan binnen de vijf dagen kennis geven aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in wier plaats het opgetreden is.

Art. 4

Onverminderd de bepalingen betreffende het Speciaal Onderstandsfonds en het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten, komen de kosten voor de behandeling, met of zonder hospitalisatie, van een behoeftige in een verplegingsinstelling ten laste van:

1° het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het onderstandsdomicilie;

2° de Staat, wanneer het een behoeftige betreft die geen onderstandsdomicilie heeft verworven.

Art. 5

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 4 zijn ten laste van de Staat de kosten van de bijstand verleend:

1° aan een Belgische behoeftige, gerepatrieerd door toedoen van de Regering, door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de plaats van overgave;

Het OCMW dient iedere toekenning van maatschappelijke dienstverlening aan een dakloze persoon onmiddellijk aan de Bestuursdirectie van het Maatschappelijk Welzijn te melden.

Art. 3

Wanneer steun wordt gevraagd in de gevallen bedoeld bij artikel 2, §§ 1 en 2, stuurt het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene zich bevindt, hiervan binnen vijf dagen bericht aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat overeenkomstig voornoemd artikel tot steunverlening bevoegd is.

Het mag in de plaats en op kosten van het bevoegd openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn optreden, hetzij wanneer het vanwege dit openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn geen gemotiveerde beslissing heeft ontvangen binnen tien dagen te rekenen van de verzending van de kennisgeving, hetzij wanneer steunverlening dringend noodzakelijk is. Het moet daarvan binnen de vijf dagen kennis geven aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in wier plaats het opgetreden is.

Art. 4

Onverminderd de bepalingen betreffende het Speciaal Onderstandsfonds en het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten, komen de kosten voor de behandeling, met of zonder hospitalisatie, van een behoeftige in een verplegingsinstelling ten laste van:

1° het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het onderstandsdomicilie;

2° de Staat, wanneer het een behoeftige betreft die geen onderstandsdomicilie heeft verworven.

Art. 5

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 4 zijn ten laste van de Staat de kosten van de bijstand verleend:

1° aan een Belgische behoeftige, gerepatrieerd door toedoen van de regering, door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de plaats van overgave;

2° à un indigent, qui ne possède pas la nationalité belge, et ce jusqu'au jour de son inscription au registre de population;

3° à un enfant âgé de moins de dix-huit ans qui, selon le cas: est né de père et mère inconnus; enfant naturel non reconnu par l'un ni l'autre de ses parents; enfant de nationalité belge, abandonné au moment de sa naissance et dont la mère n'était pas inscrite au registre de population.

§ 2. Par dérogation au § 1er, 2°, l'État prend en charge 50 % de l'aide sociale accordée dans les limites fixées en vertu de l'article 11, § 2, en espèces ou en nature, à l'étranger qui s'est déclaré réfugié ou a demandé à être reconnu en cette qualité ou à la personne visée à l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, lorsque cette personne ne réside pas:

a) sur le territoire de la commune déterminée en vertu de l'article 54 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

ni

b) sur le territoire de la commune au registre des étrangers de laquelle cette personne est inscrite.

L'alinéa précédent n'est pas applicable si le centre public d'aide sociale ou la commune fait la preuve qu'il ou elle a proposé sur son territoire, un logement public ou privé décent et adapté aux moyens du candidat réfugié ou de la personne visée à l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

La preuve de l'offre d'un logement est établie sur base de la copie du rapport social accompagné des preuves tangibles de l'offre, par le C.P.A.S., d'un logement décent et adapté, et du refus de celle-ci par l'intéressé.

La preuve de l'offre d'un logement est établie sur base de la copie du rapport social accompagné des preuves tangibles de l'offre, par le C.P.A.S., d'un logement décent et adapté, et du refus de celle-ci par l'intéressé. Si plusieurs communes, voisines ou très proches, com-

2° à un indigent, qui ne possède pas la nationalité belge, et ce jusqu'au jour de son inscription au registre de population;

3° à un enfant âgé de moins de dix-huit ans qui, selon le cas: est né de père et mère inconnus; enfant naturel non reconnu par l'un ni l'autre de ses parents; enfant de nationalité belge, abandonné au moment de sa naissance et dont la mère n'était pas inscrite au registre de population.

§ 2. Par dérogation au § 1er, 2°, l'État prend en charge 50 % de l'aide sociale accordée dans les limites fixées en vertu de l'article 11, § 2, en espèces ou en nature, à l'étranger qui s'est déclaré réfugié ou a demandé à être reconnu en cette qualité ou à la personne visée à l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, lorsque cette personne ne réside pas:

a) sur le territoire de la commune déterminée en vertu de l'article 54 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

ni

b) sur le territoire de la commune au registre des étrangers de laquelle cette personne est inscrite.

L'alinéa précédent n'est pas applicable si le centre public d'aide sociale ou la commune fait la preuve qu'il ou elle a proposé sur son territoire, un logement public ou privé décent et adapté aux moyens du candidat réfugié ou de la personne visée à l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

La preuve de l'offre d'un logement est établie sur base de la copie du rapport social accompagné des preuves tangibles de l'offre, par le CPAS, d'un logement décent et adapté, et du refus de celle-ci par l'intéressé.

La preuve de l'offre d'un logement est établie sur base de la copie du rapport social accompagné des preuves tangibles de l'offre, par le CPAS, d'un logement décent et adapté, et du refus de celle-ci par l'intéressé. Si plusieurs communes, voisines ou très proches, compre-

2° aan een behoeftige, die de Belgische nationaliteit niet bezit, en dit tot de dag van zijn inschrijving in het bevolkingsregister;

3° aan een kind van minder dan achttien jaar dat, naar gelang van het geval : geboren is uit onbekende vader en moeder; een natuurlijk kind is dat door geen van zijn beide ouders is erkend; een kind van Belgische nationaliteit is dat bij de geboorte werd verlaten en waarvan de moeder niet ingeschreven was in het bevolkingsregister.

§ 2. In afwijking van § 1, 2°, neemt de Staat 50 % van de maatschappelijke dienstverlening ten laste binnen de beperkingen bepaald krachtens artikel 11, § 2, toegekend in geld of in natura aan de vreemdeling die zich vluchteling verklaard heeft of die aangevraagd heeft om als vluchteling te worden erkend of aan de in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde persoon, wanneer deze persoon niet verblijft:

a) op het grondgebied van de gemeente bepaald krachtens artikel 54 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

noch

b) op het grondgebied van de gemeente in wiens vreemdelingenregister hij ingeschreven is.

Het vorige lid is niet van toepassing indien het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of de gemeente kan bewijzen dat het of dat zij op zijn of haar grondgebied een behoorlijk en aan het inkomen van de kandidaat-vluchteling of de in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde persoon aangepast openbaar of privé-logies heeft aangeboden.

Het bewijs van de aanbidding van een huisvesting wordt geleverd op basis van een kopie van het sociaal verslag aangevuld met tastbare bewijzen van de aanbidding door het O.CM.W. van een degelijke en aangepaste huisvesting, evenals van de afwijzing van de aanbidding door de betrokkene.

Indien meerdere aangrenzende of nabij gelegen gemeenten, die samen een maximum van vijftienduizend inwoners tellen, of de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van deze gemeenten, bij overeenkomst samenwerken om ten behoeve van kandidaat-

2° aan een behoeftige, die de Belgische nationaliteit niet bezit, en dit tot de dag van zijn inschrijving in het bevolkingsregister;

3° aan een kind van minder dan achttien jaar dat, naar gelang van het geval : geboren is uit onbekende vader en moeder; een natuurlijk kind is dat door geen van zijn beide ouders is erkend; een kind van Belgische nationaliteit is dat bij de geboorte werd verlaten en waarvan de moeder niet ingeschreven was in het bevolkingsregister.

§ 2. In afwijking van § 1, 2°, neemt de Staat 50 % van de maatschappelijke dienstverlening ten laste binnen de beperkingen bepaald krachtens artikel 11, § 2, toegekend in geld of in natura aan de vreemdeling die zich vluchteling verklaard heeft of die aangevraagd heeft om als vluchteling te worden erkend of aan de in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde persoon, wanneer deze persoon niet verblijft:

a) op het grondgebied van de gemeente bepaald krachtens artikel 54 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

noch

b) op het grondgebied van de gemeente in wiens vreemdelingenregister hij ingeschreven is.

Het vorige lid is niet van toepassing indien het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of de gemeente kan bewijzen dat het of dat zij op zijn of haar grondgebied een behoorlijk en aan het inkomen van de kandidaat-vluchteling of de in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde persoon aangepast openbaar of privé-logies heeft aangeboden.

Het bewijs van de aanbidding van een huisvesting wordt geleverd op basis van een kopie van het sociaal verslag aangevuld met tastbare bewijzen van de aanbidding door het OCMW van een degelijke en aangepaste huisvesting, evenals van de afwijzing van de aanbidding door de betrokkene.

Indien meerdere aangrenzende of nabij gelegen gemeenten, die samen een maximum van vijftienduizend inwoners tellen, of de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van deze gemeenten, bij overeenkomst samenwerken om ten behoeve van kandidaat-

prenant ensemble un maximum de vingt-cinq mille habitants, ou les centres publics d'aide sociale de ces communes, collaborent par convention pour organiser l'offre de logement aux candidats réfugiés ou aux personnes visées à l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, le logement offert à un de ces candidats ou personnes sur le territoire d'une de ces communes est censé être offert sur le territoire de la commune collaborante ou de la commune dont le centre public d'aide sociale collabore, déterminé comme indiqué à l'alinéa 1er, a, ou visées à l'alinéa 1er, b, pour autant que:

1°) chacune des communes et chacun des centres publics d'aide sociale concernés ne soient parties qu'à une seule de ces conventions de collaboration, et que

2°) si une commune et le centre public d'aide sociale de cette commune participent à une telle collaboration, ils soient parties à une seule et même convention.

La disposition de l'alinéa 1er reste applicable jusqu'à ce que le candidat est reconnu réfugié ou jusqu'à ce que le candidat ou la personne bénéficie de l'aide sociale en application de l'article 57, § 2, de la loi organique du 8 juillet 1976 des centres publics d'aide sociale.

§ 2bis. Par dérogation au § 1er, 2°, l'État prend en charge 0 % de l'aide sociale accordée dans les limites fixées en vertu de l'article 11, § 2, octroyée en espèces ou en nature aux étrangers qui se sont déclarés réfugiés ou qui ont demandé à être reconnus en tant que tels, lorsque l'absence de mesures suffisantes prises par le C.P.A.S. en vue de favoriser l'accueil de ces étrangers sur le territoire de sa commune, a pour conséquence d'inciter ceux-ci à s'installer sur le territoire d'une autre commune.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités permettant d'évaluer quand il y a absence de mesures suffisantes d'accueil de ces étrangers et les preuves admissibles pour réfuter l'absence de mesures suffisantes.

§ 3. Lorsqu'il est fait application du § 2, alinéa 1er, ou § 2bis du présent article, l'État répartit un montant équivalent à la différence entre les remboursements effectués en vertu de ces dispositions et les remboursements

nant ensemble un maximum de vingt-cinq mille habitants, ou les centres publics d'aide sociale de ces communes, collaborent par convention pour organiser l'offre de logement aux candidats réfugiés ou aux personnes visées à l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, le logement offert à un de ces candidats ou personnes sur le territoire d'une de ces communes est censé être offert sur le territoire de la commune collaborante ou de la commune dont le centre public d'aide sociale collabore, déterminé comme indiqué à l'alinéa 1er, a, ou visées à l'alinéa 1er, b, pour autant que:

1°) chacune des communes et chacun des centres publics d'aide sociale concernés ne soient parties qu'à une seule de ces conventions de collaboration, et que

2°) si une commune et le centre public d'aide sociale de cette commune participent à une telle collaboration, ils soient parties à une seule et même convention.

La disposition de l'alinéa 1er reste applicable jusqu'à ce que le candidat est reconnu réfugié ou jusqu'à ce que le candidat ou la personne bénéficie de l'aide sociale en application de l'article 57, § 2, de la loi organique du 8 juillet 1976 des centres publics d'aide sociale.

§ 2bis. Par dérogation au § 1er, 2°, l'État prend en charge 0 % de l'aide sociale accordée dans les limites fixées en vertu de l'article 11, § 2, octroyée en espèces ou en nature aux étrangers qui se sont déclarés réfugiés ou qui ont demandé à être reconnus en tant que tels, lorsque l'absence de mesures suffisantes prises par le CPAS en vue de favoriser l'accueil de ces étrangers sur le territoire de sa commune, a pour conséquence d'inciter ceux-ci à s'installer sur le territoire d'une autre commune.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités permettant d'évaluer quand il y a absence de mesures suffisantes d'accueil de ces étrangers et les preuves admissibles pour réfuter l'absence de mesures suffisantes.

§ 3. Lorsqu'il est fait application du § 2, alinéa 1er, ou § 2bis du présent article, l'État répartit un montant équivalent à la différence entre les remboursements effectués en vertu de ces dispositions et les remboursements

vluchtelingen of de in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde persoon het aanbieden van logies te organiseren, wordt het logies aangeboden aan één dezer kandidaten of personen geacht aangeboden te zijn op het grondgebied van de samenwerkende gemeente of van de gemeente waarvan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn samenwerkt, zoals dit is bepaald in het eerste lid, a, of bedoeld in het eerste lid, b, in zoverre:

1° elke betrokken gemeente en elk betrokken openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn slechts partij is in een van deze samenwerkingsovereenkomsten en,

2° indien een gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van die gemeente beide deelnemen aan een dergelijke samenwerking, zij partij zijn in één en dezelfde overeenkomst.

De bepaling van het eerste lid is van toepassing totdat de kandidaat als vluchteling wordt erkend of totdat de kandidaat of de persoon een maatschappelijke dienstverlening geniet krachtens artikel 57, § 2, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§ 2bis. In afwijking van § 1, 2°, neemt de Staat 0 % van de maatschappelijke dienstverlening ten laste binnen de beperkingen bepaald krachtens artikel 11, § 2, toegekend in geld of in natura aan de vreemdelingen die zich vluchteling verklaard hebben of die aangevraagd hebben om als vluchteling te worden erkend, wanneer het ontbreken van voldoende maatregelen door het O.C.M.W. om de opvang van deze vreemdelingen op het grondgebied van zijn gemeente te bevorderen tot gevolg heeft dat zij ertoe aangezet worden zich in een andere gemeente te vestigen.

De modaliteiten die het mogelijk maken te evalueren wanneer er gebrek aan voldoende maatregelen voor de opvang van deze vreemdelingen bestaat evenals de aanvaardbare bewijzen om dit ontbreken van voldoende maatregelen te weerleggen, worden door de Koning bepaald, bij een besluit vastgesteld na overleg in Ministerraad.

§ 3. Wanneer § 2, eerste lid, of § 2bis van dit artikel worden toegepast, verdeelt de Staat een bedrag gelijk aan het verschil tussen de terugbetalingen die zijn gebeurd op basis van deze bepalingen en de terugbeta-

vluchtelingen of de in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde persoon het aanbieden van logies te organiseren, wordt het logies aangeboden aan één dezer kandidaten of personen geacht aangeboden te zijn op het grondgebied van de samenwerkende gemeente of van de gemeente waarvan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn samenwerkt, zoals dit is bepaald in het eerste lid, a, of bedoeld in het eerste lid, b, in zoverre:

1° elke betrokken gemeente en elk betrokken openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn slechts partij is in een van deze samenwerkingsovereenkomsten en,

2° indien een gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van die gemeente beide deelnemen aan een dergelijke samenwerking, zij partij zijn in één en dezelfde overeenkomst.

De bepaling van het eerste lid is van toepassing totdat de kandidaat als vluchteling wordt erkend of totdat de kandidaat of de persoon een maatschappelijke dienstverlening geniet krachtens artikel 57, § 2, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§ 2bis. In afwijking van § 1, 2°, neemt de Staat 0 % van de maatschappelijke dienstverlening ten laste binnen de beperkingen bepaald krachtens artikel 11, § 2, toegekend in geld of in natura aan de vreemdelingen die zich vluchteling verklaard hebben of die aangevraagd hebben om als vluchteling te worden erkend, wanneer het ontbreken van voldoende maatregelen door het OCMW om de opvang van deze vreemdelingen op het grondgebied van zijn gemeente te bevorderen tot gevolg heeft dat zij ertoe aangezet worden zich in een andere gemeente te vestigen.

De modaliteiten die het mogelijk maken te evalueren wanneer er gebrek aan voldoende maatregelen voor de opvang van deze vreemdelingen bestaat evenals de aanvaardbare bewijzen om dit ontbreken van voldoende maatregelen te weerleggen, worden door de Koning bepaald, bij een besluit vastgesteld na overleg in Ministerraad.

§ 3. Wanneer § 2, eerste lid, of § 2bis van dit artikel worden toegepast, verdeelt de Staat een bedrag gelijk aan het verschil tussen de terugbetalingen die zijn gebeurd op basis van deze bepalingen en de terugbeta-

qui auraient dû être effectués si, par hypothèse, le § 1er, 2°, avait été applicable, entre les centres publics d'aide sociale des communes sous le nom desquelles le ministre compétent ou son représentant ne peut pas inscrire de candidats supplémentaires dans le registre d'attente, en vertu des critères de répartition harmonieuse visés à l'article 54, § 1er, alinéa 3, 2°, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Le Roi fixe les modalités de cette répartition.

§ 4. Une subvention est due au centre public d'aide sociale lorsque celui-ci intervient financièrement, en application de l'article 57quater de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, dans les frais liés à l'insertion professionnelle d'une personne de nationalité étrangère, inscrite au registre des étrangers, qui en raison de sa nationalité, n'a pas droit à l'intégration sociale et qui a droit à une aide sociale financière, en application de l'article 57quater de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale. La subvention est égale au montant de l'intervention financière.

§ 4bis. Une subvention est due au centre et est égale au montant du revenu d'intégration visé à l'article 14, § 1er, 4°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale, lorsque ce dernier agit en qualité d'employeur en application de l'article 60, § 7, de la loi organique du 8 juillet 1976 des centres publics d'aide sociale pour une personne visée au § 4.

La subvention reste due au centre public d'aide sociale jusqu'au terme du contrat de travail, même si la situation familiale ou financière du travailleur concerne se modifie pendant la durée du contrat de travail ou s'il s'établit dans un autre commune.

Le Roi fixe le montant de la subvention en cas d'occupation à temps partiel, ainsi que les conditions d'octroi de cette subvention.

Il peut également porter le montant de la subvention à un montant supérieur et en fixer les conditions pour des initiatives spécifiques d'insertion sociale.

§ 4ter. Une subvention est due au centre public d'aide sociale lorsque celui-ci conclut pour une personne vi-

qui auraient dû être effectués si, par hypothèse, le § 1er, 2°, avait été applicable, entre les centres publics d'aide sociale des communes sous le nom desquelles le ministre compétent ou son représentant ne peut pas inscrire de candidats supplémentaires dans le registre d'attente, en vertu des critères de répartition harmonieuse visés à l'article 54, § 1er, alinéa 3, 2°, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Le Roi fixe les modalités de cette répartition.

§ 4. Une subvention est due au centre public d'aide sociale lorsque celui-ci intervient financièrement, en application de l'article 57quater de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, dans les frais liés à l'insertion professionnelle d'une personne de nationalité étrangère, inscrite au registre des étrangers, qui en raison de sa nationalité, n'a pas droit à l'intégration sociale et qui a droit à une aide sociale financière, en application de l'article 57quater de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale. La subvention est égale au montant de l'intervention financière.

§ 4bis. Une subvention est due au centre et est égale au montant du revenu d'intégration visé à l'article 14, § 1er, 4°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale, lorsque ce dernier agit en qualité d'employeur en application de l'article 60, § 7, de la loi organique du 8 juillet 1976 des centres publics d'aide sociale pour une personne visée au § 4.

La subvention reste due au centre public d'aide sociale jusqu'au terme du contrat de travail, même si la situation familiale ou financière du travailleur concerne se modifie pendant la durée du contrat de travail ou s'il s'établit dans un autre commune.

Le Roi fixe le montant de la subvention en cas d'occupation à temps partiel, ainsi que les conditions d'octroi de cette subvention.

Il peut également porter le montant de la subvention à un montant supérieur et en fixer les conditions pour des initiatives spécifiques d'insertion sociale.

§ 4ter. Une subvention est due au centre public d'aide sociale lorsque celui-ci conclut pour une personne vi-

lingen die zouden moeten zijn gebeurd indien, per hypothese, § 1, 2°, van toepassing zou zijn geweest tussen de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de gemeente onder wiens naam de bevoegde minister (of zijn afgevaardigde) geen bijkomende kandidaten in het wachtregister mag inschrijven, krachtens de criteria voor een harmonieuze spreiding bedoeld in artikel 54, § 1, derde lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen.

De Koning bepaalt de nadere regels van deze verdeling.

§ 4. Een toelage is verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wanneer dat centrum met toepassing van artikel 57^{quater} van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn tussenkomt in de kosten die verbonden zijn aan de inschakeling in het beroepsleven van een persoon van vreemde nationaliteit, ingeschreven in het vreemdelingenregister, die omwille van zijn nationaliteit geen aanspraak kan maken op het recht op maatschappelijke integratie en gerechtigd is op een financiële maatschappelijke hulp. De toelage is gelijk aan het bedrag van de financiële tussenkomst.

§ 4bis. Een toelage is verschuldigd aan het centrum en is gelijk aan het bedrag van het leefloon bedoeld in artikel 14, § 1, 4°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, wanneer dit centrum als werkgever optreedt met toepassing van artikel 60, § 7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn voor een in § 4 bedoelde persoon.

De toelage blijft verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot aan het einde van de arbeidsovereenkomst, ook indien de familiale of inkomenstoestand van de betrokken werknemer in de loop van de arbeidsovereenkomst verandert of indien hij zich in een andere gemeente vestigt

De koning bepaalt de hoogte van de toelage bij een deeltijdse tewerkstelling, alsmede de toekenningsvoorwaarden voor deze toelage.

Hij kan eveneens het bedrag van de toelage verhogen en de voorwaarden ervan bepalen voor specifieke initiatieven gericht op sociale inschakeling.

§ 4ter. Een toelage is verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wanneer het voor

lingen die zouden moeten zijn gebeurd indien, per hypothese, § 1, 2°, van toepassing zou zijn geweest tussen de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de gemeente onder wiens naam de bevoegde minister (of zijn afgevaardigde) geen bijkomende kandidaten in het wachtregister mag inschrijven, krachtens de criteria voor een harmonieuze spreiding bedoeld in artikel 54, § 1, derde lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen.

De Koning bepaalt de nadere regels van deze verdeling.

§ 4. Een toelage is verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wanneer dat centrum met toepassing van artikel 57^{quater} van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn tussenkomt in de kosten die verbonden zijn aan de inschakeling in het beroepsleven van een persoon van vreemde nationaliteit, ingeschreven in het vreemdelingenregister, die omwille van zijn nationaliteit geen aanspraak kan maken op het recht op maatschappelijke integratie en gerechtigd is op een financiële maatschappelijke hulp. De toelage is gelijk aan het bedrag van de financiële tussenkomst.

§ 4bis. Een toelage is verschuldigd aan het centrum en is gelijk aan het bedrag van het leefloon bedoeld in artikel 14, § 1, 4°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, wanneer dit centrum als werkgever optreedt met toepassing van artikel 60, § 7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn voor een in § 4 bedoelde persoon.

De toelage blijft verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot aan het einde van de arbeidsovereenkomst, ook indien de familiale of inkomenstoestand van de betrokken werknemer in de loop van de arbeidsovereenkomst verandert of indien hij zich in een andere gemeente vestigt

De koning bepaalt de hoogte van de toelage bij een deeltijdse tewerkstelling, alsmede de toekenningsvoorwaarden voor deze toelage.

Hij kan eveneens het bedrag van de toelage verhogen en de voorwaarden ervan bepalen voor specifieke initiatieven gericht op sociale inschakeling.

§ 4ter. Een toelage is verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wanneer het voor

sée au § 4, une convention en matière d'emploi avec une entreprise privée en application de l'article 61 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale.

Cette subvention doit entièrement être consacrée à l'encadrement ou à la formation dans l'entreprise ou au sein du centre de la personne visée au § 4.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, le montant de la subvention visée à l'alinéa 1er, de même que les conditions, la durée et les modalités selon lesquelles cette subvention est accordée.

§ 4^{quater}. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, déterminer certaines catégories de personnes de nationalité étrangère, pour lesquelles la subvention, visée aux §§ 4 à 4ter, est due au centre public d'aide sociale lorsqu'une mise au travail des intéressés s'effectue dans les mêmes conditions que celles fixées aux dites §§ 4 à 4ter.

Art. 6

Est inopérant pour l'acquisition d'un nouveau domicile de secours le séjour, en qualité d'indigent ou non, soit dans un établissement de soins, soit dans un établissement ou chez une personne privée visés à l'article 2, § 1er, de la présente loi.

Art. 7

Lorsque le centre public d'aide sociale ne dispose pas de revenus suffisants pour couvrir les dépenses résultant de l'accomplissement de sa mission et sans préjudice de l'application des dispositions légales relatives à la couverture des déficits des centres publics d'aide sociale, la commune lui accorde les subventions nécessaires. La commune inscrit annuellement ces subventions à son budget.

Art. 8

Sans préjudice de l'application de conventions internationales particulières, les indigents étrangers peuvent être rapatriés à la diligence du ministre qui a l'aide sociale dans ses attributions.

sée au § 4, une convention en matière d'emploi avec une entreprise privée en application de l'article 61 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale.

Cette subvention doit entièrement être consacrée à l'encadrement ou à la formation dans l'entreprise ou au sein du centre de la personne visée au § 4.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le montant de la subvention visée à l'alinéa 1er, de même que les conditions, la durée et les modalités selon lesquelles cette subvention est accordée.

§ 4^{quater}. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, déterminer certaines catégories de personnes de nationalité étrangère, pour lesquelles la subvention, visée aux §§ 4 à 4ter, est due au centre public d'aide sociale lorsqu'une mise au travail des intéressés s'effectue dans les mêmes conditions que celles fixées aux dites §§ 4 à 4ter.

Art. 6

Est inopérant pour l'acquisition d'un nouveau domicile de secours le séjour, en qualité d'indigent ou non, soit dans un établissement de soins, soit dans un établissement ou chez une personne privée visés à l'article 2, § 1er, de la présente loi.

Art. 7

Lorsque le centre public d'aide sociale ne dispose pas de revenus suffisants pour couvrir les dépenses résultant de l'accomplissement de sa mission et sans préjudice de l'application des dispositions légales relatives à la couverture des déficits des centres publics d'aide sociale, la commune lui accorde les subventions nécessaires. La commune inscrit annuellement ces subventions à son budget.

Art. 8

Sans préjudice de l'application de conventions internationales particulières, les indigents étrangers peuvent être rapatriés à la diligence du ministre qui a l'aide sociale dans ses attributions.

een persoon bedoeld in § 4 een overeenkomst inzake tewerkstelling sluit met een privé-onderneming met toepassing van artikel 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Deze toelage moet volledig besteed worden aan de omkadering of opleiding in de onderneming of in het centrum van de persoon bedoeld in § 4.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de hoogte van de in het eerste lid bedoelde toelage, evenals de voorwaarden, de duur en de modaliteiten waaronder deze toelage wordt toegekend.

§ 4^{quater}. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepaalde categorieën van personen van vreemde nationaliteit vaststellen, waarvoor de toelage, bedoeld in de §§ 4 tot 4ter, verschuldigd is aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wanneer de betrokkenen onder dezelfde voorwaarden tewerkgesteld worden als deze vastgesteld in de vermelde §§ 4 tot 4ter.

Art. 6

Is zonder uitwerking voor het verwerven van een nieuw onderstandsdomicilie het verblijf, al dan niet als behoeftige hetzij in een verplegingsinstelling, hetzij in een instelling of bij een privaat persoon bedoeld in artikel 2, § 1, van deze wet.

Art. 7

Wanneer het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet over voldoende inkomsten beschikt voor het volbrengen van zijn opdracht, verleent de gemeente het de nodige toelagen onverminderd de wettelijke bepalingen betreffende het dekken van de tekorten van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De gemeente trekt die toelagen ieder jaar uit op haar begroting.

Art. 8

Onverminderd de toepassing van bijzondere internationale overeenkomsten, kunnen behoeftige vreemdelingen gerepatriëerd worden door toedoen van de minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort.

een persoon bedoeld in § 4 een overeenkomst inzake tewerkstelling sluit met een privé-onderneming met toepassing van artikel 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Deze toelage moet volledig besteed worden aan de omkadering of opleiding in de onderneming of in het centrum van de persoon bedoeld in § 4.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de hoogte van de in het eerste lid bedoelde toelage, evenals de voorwaarden, de duur en de modaliteiten waaronder deze toelage wordt toegekend.

§ 4^{quater}. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepaalde categorieën van personen van vreemde nationaliteit vaststellen, waarvoor de toelage, bedoeld in de §§ 4 tot 4ter, verschuldigd is aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wanneer de betrokkenen onder dezelfde voorwaarden tewerkgesteld worden als deze vastgesteld in de vermelde §§ 4 tot 4ter.

Art. 6

Is zonder uitwerking voor het verwerven van een nieuw onderstandsdomicilie het verblijf, al dan niet als behoeftige hetzij in een verplegingsinstelling, hetzij in een instelling of bij een privaat persoon bedoeld in artikel 2, § 1, van deze wet.

Art. 7

Wanneer het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet over voldoende inkomsten beschikt voor het volbrengen van zijn opdracht, verleent de gemeente het de nodige toelagen onverminderd de wettelijke bepalingen betreffende het dekken van de tekorten van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De gemeente trekt die toelagen ieder jaar uit op haar begroting.

Art. 8

Onverminderd de toepassing van bijzondere internationale overeenkomsten, kunnen behoeftige vreemdelingen gerepatriëerd worden door toedoen van de minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort.

Les frais de rapatriement sont à la charge du budget du ministère dont relève l'aide sociale.

Ce budget peut également prendre en charge les frais d'assistance des Belges secourus à l'étranger dont le rapatriement est demandé par l'autorité étrangère.

CHAPITRE II - RECOUVREMENT ET REMBOURSEMENT DES FRAIS D'ASSISTANCE

Art. 9

§ 1er. Le centre public d'aide sociale qui, conformément à l'article 4 ou à l'article 5, est en droit de recouvrer des frais d'assistance, est tenu de donner avis de l'octroi des secours dans un délai de quarante-cinq jours, selon le cas:

1° soit au centre public d'aide sociale de la commune où la personne secourue a ou est présumée avoir son domicile de secours;

2° soit au ministre qui a l'aide sociale dans ses attributions.

§ 2. Le délai prévu au § 1er prend cours à dater du jour où le centre public d'aide sociale qui doit donner avis, a connaissance du domicile de secours.

§ 3. A défaut d'avoir donné l'avis conformément aux dispositions du présent article, le centre public d'aide sociale est déchu du droit de recouvrer les dépenses afférentes à la période antérieure au quarante-cinquième jour précédent l'envoi de l'avis.

Art. 10

Dans un délai de quarante jours à partir de l'envoi de l'avis le centre public d'aide sociale ou le ministre sont tenus de faire connaître au centre public d'aide sociale qui les a avisés, leur décision motivée quant à la prise en charge des secours.

A défaut de répondre dans ce délai, ils sont censés accepter cette charge.

Les frais de rapatriement sont à la charge du budget du ministère dont relève l'aide sociale.

Ce budget peut également prendre en charge les frais d'assistance des Belges secourus à l'étranger dont le rapatriement est demandé par l'autorité étrangère.

CHAPITRE - II RECOUVREMENT ET REMBOURSEMENT DES FRAIS D'ASSISTANCE

Art. 9

§ 1er. Le centre public d'aide sociale qui, conformément à l'article 4 ou à l'article 5, est en droit de recouvrer des frais d'assistance, est tenu de donner avis de l'octroi des secours dans un délai de quarante-cinq jours, selon le cas:

1° soit au centre public d'aide sociale de la commune où la personne secourue a ou est présumée avoir son domicile de secours;

2° soit au ministre qui a l'aide sociale dans ses attributions.

§ 2. Le délai prévu au § 1er prend cours à dater du jour où le centre public d'aide sociale qui doit donner avis, a connaissance du domicile de secours.

§ 3. A défaut d'avoir donné l'avis conformément aux dispositions du présent article, le centre public d'aide sociale est déchu du droit de recouvrer les dépenses afférentes à la période antérieure au quarante-cinquième jour précédent l'envoi de l'avis.

Art. 10

Dans un délai de quarante jours à partir de l'envoi de l'avis le centre public d'aide sociale ou le ministre sont tenus de faire connaître au centre public d'aide sociale qui les a avisés, leur décision motivée quant à la prise en charge des secours.

A défaut de répondre dans ce délai, ils sont censés accepter cette charge.

De kosten van repatriëring komen ten laste van de begroting van het ministerie waarvan het maatschappelijk welzijn afhangt.

Deze begroting kan eveneens de onderstandskosten ten laste nemen van de Belgen die in het buitenland ondersteund worden en waarvan de repatriëring gevraagd wordt door de buitenlandse overheid.

HOOFDSTUK II - TERUGVORDERING EN TERUGBETALING VAN ONDERSTANDSKOSTEN

Art. 9

§ 1. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat overeenkomstig artikel 4 of 5, gerechtigd is kosten van bijstand terug te vorderen, moet van de steunverlening kennis geven binnen vijfenveertig dagen, naargelang van het geval:

1° hetzij aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de ondersteunde zijn onderstandsdomicilie heeft of geacht wordt te hebben;

2° hetzij aan de minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort.

§ 2. De in § 1 bepaalde termijn gaat in de dag waarop het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de kennisgeving moet doen, van het onderstandsdomicilie kennis heeft.

§ 3. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat in gebreke gebleven is kennis te geven overeenkomstig de voorschriften van dit artikel, verliest het recht op terugvordering van de uitgaven die betrekking hebben op de periode welke de vijfenveertigste dag vóór het verzenden van de kennisgeving voorafgaat.

Art. 10

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of de minister zijn ertoe gehouden binnen een termijn van veertig dagen te rekenen vanaf de verzending van de kennisgeving, aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat hen verwittigd heeft hun met redenen omklede beslissing kenbaar te maken wat de tenlasteneming van de steun aangaat.

Bij ontstentenis van een antwoord binnen deze termijn worden zij geacht deze last te aanvaarden.

De kosten van repatriëring komen ten laste van de begroting van het ministerie waarvan het maatschappelijk welzijn afhangt.

Deze begroting kan eveneens de onderstandskosten ten laste nemen van de Belgen die in het buitenland ondersteund worden en waarvan de repatriëring gevraagd wordt door de buitenlandse overheid.

HOOFDSTUK II - TERUGVORDERING EN TERUGBETALING VAN ONDERSTANDSKOSTEN

Art. 9

§ 1. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat overeenkomstig artikel 4 of 5, gerechtigd is kosten van bijstand terug te vorderen, moet van de steunverlening kennis geven binnen vijfenveertig dagen, naargelang van het geval:

1° hetzij aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de ondersteunde zijn onderstandsdomicilie heeft of geacht wordt te hebben;

2° hetzij aan de minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort.

§ 2. De in § 1 bepaalde termijn gaat in de dag waarop het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de kennisgeving moet doen, van het onderstandsdomicilie kennis heeft.

§ 3. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat in gebreke gebleven is kennis te geven overeenkomstig de voorschriften van dit artikel, verliest het recht op terugvordering van de uitgaven die betrekking hebben op de periode welke de vijfenveertigste dag vóór het verzenden van de kennisgeving voorafgaat.

Art. 10

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of de minister zijn ertoe gehouden binnen een termijn van veertig dagen te rekenen vanaf de verzending van de kennisgeving, aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat hen verwittigd heeft hun met redenen omklede beslissing kenbaar te maken wat de tenlasteneming van de steun aangaat.

Bij ontstentenis van een antwoord binnen deze termijn worden zij geacht deze last te aanvaarden.

Art. 11

§ 1er. Les frais visés à l'article 4 ne sont remboursables qu'à concurrence:

1° du prix moyen de la journée d'entretien en chambre commune déterminé en fonction de la loi du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux;

2° du prix qui est remboursé par l'assurance maladie-invalidité des autres prestations de santé.

Toutefois, lorsqu'il s'agit de frais de traitement occasionnés dans le cadre d'une hospitalisation ou lorsqu'il s'agit de frais de traitement exposés pour les personnes qui disposent de ressources inférieures au montant du revenu d'intégration, ceux-ci sont remboursables à concurrence du prix qui sert de base au remboursement par l'assurance maladie-invalidité.}

3° du prix fixé par le ministre qui a l'aide sociale dans ses attributions, pour le transport du patient à l'établissement de soins ou le transfert vers un autre établissement de soins.

§ 2. Les frais à charge de l'État en vertu de l'article 5 ne sont remboursables que dans les limites fixées par le Ministre qui a l'aide sociale dans ses attributions pour autant qu'une enquête sociale préalable ait permis de constater l'existence et l'étendue du besoin d'aide sociale..

§ 2bis. Les frais à charge de l'État en vertu de l'article 5, § 4, ne sont remboursables qu'à concurrence de la moitié des montants correspondants du minimum de moyens d'existence, fixés à l'article 2 de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence.

§ 3. Les frais visés à l'article 3, alinéa 2, sont remboursés à concurrence des dépenses réelles faites par le centre public d'aide sociale qui s'est substitué au centre public d'aide sociale compétent.

Art. 11bis

Les frais d'assistance sociale qu'un centre public d'aide sociale est condamné à payer à un candidat réfugié ou une personne visée à l'article 54, § 1er, alinéa

Art. 11

§ 1er. Les frais visés à l'article 4 ne sont remboursables qu'à concurrence:

1° du prix moyen de la journée d'entretien en chambre commune déterminé en fonction de la loi du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux;

2° du prix qui est remboursé par l'assurance maladie-invalidité des autres prestations de santé.

Toutefois, lorsqu'il s'agit de frais de traitement occasionnés dans le cadre d'une hospitalisation ou lorsqu'il s'agit de frais de traitement exposés pour les personnes qui disposent de ressources inférieures au montant du revenu d'intégration, ceux-ci sont remboursables à concurrence du prix qui sert de base au remboursement par l'assurance maladie-invalidité.}

3° du prix fixé par le ministre qui a l'aide sociale dans ses attributions, pour le transport du patient à l'établissement de soins ou le transfert vers un autre établissement de soins.

§ 2. Les frais à charge de l'État en vertu de l'article 5 ne sont remboursables que dans les limites fixées par le ministre qui a l'aide sociale dans ses attributions pour autant qu'une enquête sociale préalable ait permis de constater l'existence et l'étendue du besoin d'aide sociale..

§ 2bis. Les frais à charge de l'État en vertu de l'article 5, § 4, ne sont remboursables qu'à concurrence de la moitié des montants correspondants du minimum de moyens d'existence, fixés à l'article 2 de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence.

§ 3. Les frais visés à l'article 3, alinéa 2, sont remboursés à concurrence des dépenses réelles faites par le centre public d'aide sociale qui s'est substitué au centre public d'aide sociale compétent.

Art. 11bis

Les frais d'assistance sociale qu'un centre public d'aide sociale est condamné à payer à un candidat réfugié ou une personne visée à l'article 54, § 1er, alinéa

Art. 11

§ 1. De bij artikel 4 bedoelde kosten zijn slechts terugbetaalbaar tot het beloop van:

1° de gemiddelde prijs van de verpleegdag in gemeenschappelijke kamer die bepaald is in functie van de wet van 23 december 1963 op de ziekenhuizen;

2° de prijs die wordt terugbetaald door de verzekering tegen ziekte en invaliditeit van de andere gezondheidsprestaties.

Wanneer het evenwel gaat om behandelingskosten veroorzaakt door een hospitalisatie of wanneer het gaat om behandelingskosten gemaakt voor personen die beschikken over bestaansmiddelen die lager zijn dan het bedrag van het leefloon, zijn deze kosten terugbetaalbaar tot het beloop van de prijs die als basis dient voor de terugbetaling door de verzekering tegen ziekte en invaliditeit. }

3° de prijs die vastgesteld is door de minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort, voor het vervoer van de patiënt naar de verplegingsinstelling of zijn overbrenging naar een andere verplegingsinstelling.

§ 2. De kosten die krachtens artikel 5 ten laste vallen van de Staat zijn slechts terugbetaalbaar binnen de grenzen vastgesteld door de Minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort voor zover een voorafgaand sociaal onderzoek het bestaan en de omvang van de behoefte aan maatschappelijke hulp heeft kunnen aantonen.

§ 2bis. De kosten die krachtens artikel 5, § 4, ten laste vallen van de Staat zijn slechts terugbetaalbaar tot de helft van de overeenstemmende bedragen van het bestaansminimum, vastgesteld in artikel 2 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum.

§ 3. De door artikel 3, lid 2, bedoelde kosten worden terugbetaald ten belope van de werkelijke uitgaven gedaan door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat in de plaats van het bevoegd openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is opgetreden.

Art. 11bis

De kosten van maatschappelijke dienstverlening waartoe een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn veroordeeld wordt ten gunste van een kandidaat-

Art. 11

§ 1. De bij artikel 4 bedoelde kosten zijn slechts terugbetaalbaar tot het beloop van :

1° de gemiddelde prijs van de verpleegdag in gemeenschappelijke kamer die bepaald is in functie van de wet van 23 december 1963 op de ziekenhuizen;

2° de prijs die wordt terugbetaald door de verzekering tegen ziekte en invaliditeit van de andere gezondheidsprestaties.

Wanneer het evenwel gaat om behandelingskosten veroorzaakt door een hospitalisatie of wanneer het gaat om behandelingskosten gemaakt voor personen die beschikken over bestaansmiddelen die lager zijn dan het bedrag van het leefloon, zijn deze kosten terugbetaalbaar tot het beloop van de prijs die als basis dient voor de terugbetaling door de verzekering tegen ziekte en invaliditeit. }

3° de prijs die vastgesteld is door de minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort, voor het vervoer van de patiënt naar de verplegingsinstelling of zijn overbrenging naar een andere verplegingsinstelling.

§ 2. De kosten die krachtens artikel 5 ten laste vallen van de Staat zijn slechts terugbetaalbaar binnen de grenzen vastgesteld door de minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort voor zover een voorafgaand sociaal onderzoek het bestaan en de omvang van de behoefte aan maatschappelijke hulp heeft kunnen aantonen.

§ 2bis. De kosten die krachtens artikel 5, § 4, ten laste vallen van de Staat zijn slechts terugbetaalbaar tot de helft van de overeenstemmende bedragen van het bestaansminimum, vastgesteld in artikel 2 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum.

§ 3. De door artikel 3, lid 2, bedoelde kosten worden terugbetaald ten belope van de werkelijke uitgaven gedaan door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat in de plaats van het bevoegd openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is opgetreden.

Art. 11bis

De kosten van maatschappelijke dienstverlening waartoe een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn veroordeeld wordt ten gunste van een kandidaat-

1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vertu d'une décision de justice, pour la période antérieure à cette décision, ne sont pas remboursés par l'État sauf dans les catégories de cas déterminés par le ministre qui a l'intégration sociale dans ses attributions, moyennant l'avis préalable du Conseil supérieur de l'aide sociale compétent au niveau fédéral.

Art. 12

Les frais recouvrables sont payables sur présentation d'un état de débours envoyé, selon le cas, au ministre qui a l'aide sociale dans ses attributions, au centre public d'aide sociale du domicile de secours ou au centre public d'aide sociale compétent visé à l'article 2.

Sous peine de forclusion, cet état doit être envoyé, soit sous pli recommandé, soit contre accusé de réception, dans le délai de douze mois à compter de la fin du trimestre au cours duquel les débours ont été faits.

Des avances à valoir sur les frais de l'aide médicale et de l'aide matérielle qui sont octroyées à des étrangers et dont la charge est supportée par l'État en vertu de l'article 4, 2°, ou de l'article 5, § 1er, 2°, et § 4, alinéa 2, peuvent être accordées dans les conditions et selon les modalités fixées par le Roi.

Art. 13

A défaut de paiement dans les trois mois de la présentation de l'état de débours, l'intérêt légal est dû sur les sommes à rembourser, à dater de la présentation.

Art. 13bis

Par dérogation aux dispositions de l'article 18 de la loi du 15 mai 1846 sur la comptabilité de l'État, les sommes dues par l'État aux centres publics d'aide sociale en vertu de la présente loi en raison des aides accordées et ayant fait l'objet d'états de frais introduits au cours des années 1984, 1985 et 1986 sont payables à

1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vertu d'une décision de justice, pour la période antérieure à cette décision, ne sont pas remboursés par l'État sauf dans les catégories de cas déterminés par le ministre qui a l'intégration sociale dans ses attributions, moyennant l'avis préalable du Conseil supérieur de l'aide sociale compétent au niveau fédéral.

Art. 12

Les frais recouvrables sont payables sur présentation d'un état de débours envoyé, selon le cas, au ministre qui a l'aide sociale dans ses attributions, au centre public d'aide sociale du domicile de secours ou au centre public d'aide sociale compétent visé à l'article 2.

Sous peine de forclusion, cet état doit être envoyé, soit sous pli recommandé, soit contre accusé de réception, dans le délai de douze mois à compter de la fin du trimestre au cours duquel les débours ont été faits.

Des avances à valoir sur les frais de l'aide médicale et de l'aide matérielle qui sont octroyées à des étrangers et dont la charge est supportée par l'État en vertu de l'article 4, 2°, ou de l'article 5, § 1er, 2°, et § 4, alinéa 2, peuvent être accordées dans les conditions et selon les modalités fixées par le Roi.

Art. 13

A défaut de paiement dans les trois mois de la présentation de l'état de débours, l'intérêt légal est dû sur les sommes à rembourser, à dater de la présentation.

Art. 13bis

Par dérogation aux dispositions de l'article 18 de la loi du 15 mai 1846 sur la comptabilité de l'État, les sommes dues par l'État aux centres publics d'aide sociale en vertu de la présente loi en raison des aides accordées et ayant fait l'objet d'états de frais introduits au cours des années 1984, 1985 et 1986 sont payables à

vluchteling of de in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde personen krachtens een rechterlijke beslissing, voor de periode die de beslissing voorafgaat, worden niet terugbetaald door de Staat behalve in de categorieën van gevallen bepaald door de Minister tot wiens bevoegdheid de maatschappelijke integratie behoort, mits voorafgaand advies van de Hoge Raad voor maatschappelijk welzijn bevoegd op federaal niveau.

Art. 12

De terugvorderbare kosten zijn betaalbaar tegen overlegging van een staat van verschotten die, naargelang van het geval, wordt gestuurd aan de minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort, aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het onderstandsdomicilie of aan het in artikel 2 bedoeld bevoegd openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Op straffe van verval moet die staat bij aangetekende zending of tegen ontvangstbewijs verzonden worden binnen twaalf maanden, te rekenen van het einde van het kwartaal tijdens hetwelk de verschotten werden gedaan.

Voorschotten in mindering op de kosten van de geneeskundige hulp en van de materiële hulp die aan vreemdelingen worden verleend en die krachtens artikel 4, 2°, of van artikel 5, § 1, 2°, en § 4, tweede lid, ten laste komen van de Staat, kunnen worden toegestaan binnen de voorwaarden en volgens de modaliteiten door de Koning bepaald.

Art.13

Bij gebreke van betaling binnen drie maanden na het overleggen van de staat van verschotten, is de wettelijke rente verschuldigd vanaf de datum van overlegging, op de bedragen die terugbetaald moeten worden.

Art. 13bis

In afwijking van de bepalingen van artikel 18 van de wet van 15 mei 1846 op de rijkscomptabiliteit zijn de op grond van deze wet aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn door de Staat verschuldigde sommen ingevolge hulp die werd verleend en waarvoor in de loop van de jaren 1984, 1985 en 1986 kostenstaten

vluchteling of de in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde personen krachtens een rechterlijke beslissing, voor de periode die de beslissing voorafgaat, worden niet terugbetaald door de Staat behalve in de categorieën van gevallen bepaald door de minister tot wiens bevoegdheid de maatschappelijke integratie behoort, mits voorafgaand advies van de Hoge Raad voor maatschappelijk welzijn bevoegd op federaal niveau.

Art. 12

De terugvorderbare kosten zijn betaalbaar tegen overlegging van een staat van verschotten die, naargelang van het geval, wordt gestuurd aan de minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort, aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het onderstandsdomicilie of aan het in artikel 2 bedoeld bevoegd openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Op straffe van verval moet die staat bij aangetekende zending of tegen ontvangstbewijs verzonden worden binnen twaalf maanden, te rekenen van het einde van het kwartaal tijdens hetwelk de verschotten werden gedaan.

Voorschotten in mindering op de kosten van de geneeskundige hulp en van de materiële hulp die aan vreemdelingen worden verleend en die krachtens artikel 4, 2°, of van artikel 5, § 1, 2°, en § 4, tweede lid, ten laste komen van de Staat, kunnen worden toegestaan binnen de voorwaarden en volgens de modaliteiten door de Koning bepaald.

Art.13

Bij gebreke van betaling binnen drie maanden na het overleggen van de staat van verschotten, is de wettelijke rente verschuldigd vanaf de datum van overlegging, op de bedragen die terugbetaald moeten worden.

Art. 13bis

In afwijking van de bepalingen van artikel 18 van de wet van 15 mei 1846 op de rijkscomptabiliteit zijn de op grond van deze wet aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn door de Staat verschuldigde sommen ingevolge hulp die werd verleend en waarvoor in de loop van de jaren 1984, 1985 en 1986 kostenstaten

concurrence de 80 % sur simple présentation des états de débours certifiés conformes. Le solde éventuel sera liquidé après vérification par sondage.

Art. 14

Les frais d'assistance remboursés indûment par l'État ou par un centre public d'aide sociale peuvent être réclamés au centre public d'aide sociale auquel ils incombent, dans le délai de six mois à dater du jour où il a été constaté que le paiement n'était pas dû.

Art. 15

Les difficultés et contestations relatives à la détermination de la résidence sont tranchées par le ministre de l'Intérieur, en vertu des dispositions de l'alinéa 2 de l'article 23 de l'arrêté royal du 1er avril 1960.

Les autres différends auxquels donne lieu l'application des articles précédents sont tranchés par la députation permanente lorsqu'ils surgissent entre centres publics d'aide sociale d'une même province. Un recours auprès du Conseil d'État est ouvert aux centres publics d'aide sociale dans les trente jours de la notification.

Les différends autres que ceux visés au premier alinéa du présent article, auxquels sont parties l'État ou des centres publics d'aide sociale de provinces différentes, sont tranchés par le Conseil d'État, après avis des députations permanentes des provinces auxquelles appartiennent les centres publics d'aide sociale intéressés.

Sans préjudice de la prise en charge définitive des frais de l'aide sociale, lorsque deux ou plusieurs C.P.A.S. estiment ne pas être compétent territorialement pour examiner une demande d'aide, le ministre qui a l'intégration sociale dans ses attributions détermine, dans un délai de cinq jours ouvrables, le centre qui doit intervenir à titre provisoire.

Le Roi détermine les modalités d'application de cette disposition.

concurrence de 80 % sur simple présentation des états de débours certifiés conformes. Le solde éventuel sera liquidé après vérification par sondage.

Art. 14

Les frais d'assistance remboursés indûment par l'État ou par un centre public d'aide sociale peuvent être réclamés au centre public d'aide sociale auquel ils incombent, dans le délai de six mois à dater du jour où il a été constaté que le paiement n'était pas dû.

Art. 15

Les difficultés et contestations relatives à la détermination de la résidence sont tranchées par le ministre de l'Intérieur, en vertu des dispositions de l'alinéa 2 de l'article 23 de l'arrêté royal du 1er avril 1960.

Les autres différends auxquels donne lieu l'application des articles précédents sont tranchés par la députation permanente lorsqu'ils surgissent entre centres publics d'aide sociale d'une même province. Un recours auprès du Conseil d'État est ouvert aux centres publics d'aide sociale dans les trente jours de la notification.

Les différends autres que ceux visés au premier alinéa du présent article, auxquels sont parties l'État ou des centres publics d'aide sociale de provinces différentes, sont tranchés par le Conseil d'État, après avis des députations permanentes des provinces auxquelles appartiennent les centres publics d'aide sociale intéressés.

Sans préjudice de la prise en charge définitive des frais de l'aide sociale, lorsque deux ou plusieurs CPAS estiment ne pas être compétent territorialement pour examiner une demande d'aide, le ministre qui a l'intégration sociale dans ses attributions détermine, dans un délai de cinq jours ouvrables, le centre qui doit intervenir à titre provisoire.

Le Roi détermine les modalités d'application de cette disposition.

werden ingediend betaalbaar ten belope van 80 % op eenvoudige overlegging van de gelijkkluidend verklaarde uitgavenstaten. Het eventuele saldo zal uitbetaald worden na verificatie door steekproef.

Art. 14

De onderstandskosten welke ten onrechte door de Staat of door een centrum terugbetaald worden, kunnen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat ze verschuldigd was, teruggevorderd worden binnen de termijn van zes maand, te rekenen van de dag waarop vastgesteld werd dat de betaling niet verschuldigd was.

Art. 15

De moeilijkheden en geschillen betreffende de vaststelling van de verblijfplaats worden, krachtens het tweede lid van artikel 23 van het koninklijk besluit van 1 april 1960, beslecht door de minister van Binnenlandse Zaken.

Andere geschillen tussen openbare centra voor maatschappelijk welzijn van een zelfde provincie waartoe de toepassing van de voorgaande artikelen aanleiding geeft, worden beslist door de bestendige deputatie. De centra kunnen binnen dertig dagen na de kennisgeving bij de Raad van State in beroep komen.

Andere geschillen dan deze bedoeld in het eerste lid van dit artikel, waarin de Staat (...) of de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van verscheidene provincies partij zijn, worden beslecht door de Raad van State na advies van de bestendige deputatie der provincies waartoe de betrokken openbare centra voor maatschappelijk welzijn behoren.

Onverminderd de definitieve tenlasteneming van de kosten van de dienstverlening, bepaalt de minister tot wiens bevoegdheid de maatschappelijke integratie behoort, binnen vijf werkdagen, het centrum dat voorlopig moet tussenkomen wanneer twee of meerdere O.C.M.W.'s achten niet territoriaal bevoegd te zijn om een vraag te onderzoeken.

De Koning stelt de uitvoeringsmodaliteiten van deze bepaling vast.

werden ingediend betaalbaar ten belope van 80 % op eenvoudige overlegging van de gelijkkluidend verklaarde uitgavenstaten. Het eventuele saldo zal uitbetaald worden na verificatie door steekproef.

Art. 14

De onderstandskosten welke ten onrechte door de Staat of door een centrum terugbetaald worden, kunnen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat ze verschuldigd was, teruggevorderd worden binnen de termijn van zes maand, te rekenen van de dag waarop vastgesteld werd dat de betaling niet verschuldigd was.

Art. 15

De moeilijkheden en geschillen betreffende de vaststelling van de verblijfplaats worden, krachtens het tweede lid van artikel 23 van het koninklijk besluit van 1 april 1960, beslecht door de minister van Binnenlandse Zaken.

Andere geschillen tussen openbare centra voor maatschappelijk welzijn van een zelfde provincie waartoe de toepassing van de voorgaande artikelen aanleiding geeft, worden beslist door de bestendige deputatie. De centra kunnen binnen dertig dagen na de kennisgeving bij de Raad van State in beroep komen.

Andere geschillen dan deze bedoeld in het eerste lid van dit artikel, waarin de Staat (...) of de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van verscheidene provincies partij zijn, worden beslecht door de Raad van State na advies van de bestendige deputatie der provincies waartoe de betrokken openbare centra voor maatschappelijk welzijn behoren.

Onverminderd de definitieve tenlasteneming van de kosten van de dienstverlening, bepaalt de minister tot wiens bevoegdheid de maatschappelijke integratie behoort, binnen vijf werkdagen, het centrum dat voorlopig moet tussenkomen wanneer twee of meerdere OCMW's achten niet territoriaal bevoegd te zijn om een vraag te onderzoeken.

De Koning stelt de uitvoeringsmodaliteiten van deze bepaling vast.

Art. 16

Lorsque la personne secourue vient à disposer de ressources acquises en vertu de droits qu'elle possédait pendant la période où les secours lui ont été accordés, les frais d'assistance peuvent être récupérés à sa charge.

Par dérogation à l'article 1410 du Code judiciaire, le centre public d'aide sociale qui consent une avance sur une pension ou sur une autre allocation sociale, est subrogé de plein droit jusqu'à concurrence du montant de cette avance, dans les droits aux arriérés auxquels la personne secourue peut prétendre.

Art. 17

Le remboursement des frais d'assistance exposés par un centre public d'aide sociale en exécution de sa mission légale en faveur de personnes indigentes ou non est poursuivi, en vertu d'un droit propre, soit à charge des personnes secourues ou de ceux qui leur doivent des aliments, soit à charge de ceux qui sont responsables de la blessure ou de la maladie qui a rendu l'assistance nécessaire.

Lorsque la blessure ou la maladie sont la suite d'une infraction, l'action peut être exercée en même temps et devant les mêmes juges que l'action publique.

Art. 18

L'action en recouvrement des frais d'assistance introduite en vertu de la présente loi est prescrite un an après la date de l'envoi de l'état de débours. Cette prescription peut être interrompue par une sommation faite, soit par lettre recommandée à la poste, soit contre accusé de réception.

L'action en remboursement prévue aux articles 16 et 17 se prescrit conformément à l'article 2277 du Code civil.

L'action prévue à l'article 17, alinéa 2, se prescrit conformément au chapitre IV de la loi du 17 avril 1878, contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale.

Art. 16

Lorsque la personne secourue vient à disposer de ressources acquises en vertu de droits qu'elle possédait pendant la période où les secours lui ont été accordés, les frais d'assistance peuvent être récupérés à sa charge.

Par dérogation à l'article 1410 du Code judiciaire, le centre public d'aide sociale qui consent une avance sur une pension ou sur une autre allocation sociale, est subrogé de plein droit jusqu'à concurrence du montant de cette avance, dans les droits aux arriérés auxquels la personne secourue peut prétendre.

Art. 17

Le remboursement des frais d'assistance exposés par un centre public d'aide sociale en exécution de sa mission légale en faveur de personnes indigentes ou non est poursuivi, en vertu d'un droit propre, soit à charge des personnes secourues ou de ceux qui leur doivent des aliments, soit à charge de ceux qui sont responsables de la blessure ou de la maladie qui a rendu l'assistance nécessaire.

Lorsque la blessure ou la maladie sont la suite d'une infraction, l'action peut être exercée en même temps et devant les mêmes juges que l'action publique.

Art. 18

L'action en recouvrement des frais d'assistance introduite en vertu de la présente loi est prescrite un an après la date de l'envoi de l'état de débours. Cette prescription peut être interrompue par une sommation faite, soit par lettre recommandée à la poste, soit contre accusé de réception.

L'action en remboursement prévue aux articles 16 et 17 se prescrit conformément à l'article 2277 du Code civil.

L'action prévue à l'article 17, alinéa 2, se prescrit conformément au chapitre IV de la loi du 17 avril 1878, contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale.

Art. 16

Stilzwijgend opgeheven.

Art. 16

Stilzwijgend opgeheven.

Art. 17

Stilzwijgend opgeheven.

Art. 17

Stilzwijgend opgeheven.

Art. 18

De eis tot terugvordering van de onderstandskosten ingesteld krachtens deze wet is verjaard na verloop van één jaar te rekenen vanaf de datum van het verzenden van de staat van verschotten. Deze verjaring kan onderbroken worden door een aanmaning gedaan hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij tegen ontvangstbewijs.

De vordering tot terugbetaling bedoeld in de artikelen 16 en 17 verjaart overeenkomstig artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek.

De vordering bedoeld in artikel 17, lid 2, verjaart overeenkomstig hoofdstuk IV van de wet van 17 april 1878 houdende voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering.

Art. 18

De eis tot terugvordering van de onderstandskosten ingesteld krachtens deze wet is verjaard na verloop van één jaar te rekenen vanaf de datum van het verzenden van de staat van verschotten. Deze verjaring kan onderbroken worden door een aanmaning gedaan hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij tegen ontvangstbewijs.

De vordering tot terugbetaling bedoeld in de artikelen 16 en 17 verjaart overeenkomstig artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek.

De vordering bedoeld in artikel 17, lid 2, verjaart overeenkomstig hoofdstuk IV van de wet van 17 april 1878 houdende voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering.

CHAPITRE III - SANCTIONS

Art. 19

§ 1er. Lorsqu'un membre ou un agent d'un centre public d'aide sociale a, directement ou indirectement, soit par des promesses, menaces, abus d'autorité ou de pouvoir, soit par inertie ou autrement, engagé ou contraint un indigent à quitter le territoire d'une commune ou à y rester ou encore à s'installer dans une commune, le Ministre qui a l'aide sociale dans ses attributions, peut décider de mettre à charge de ce centre public d'aide sociale les frais déboursés par le centre public d'aide sociale secourant sans que cette charge puisse excéder le montant des secours accordés pendant un an.

§ 2. La même mesure peut être prise contre le centre public d'aide sociale d'une commune, lorsque les faits visés au § 1er ont été commis par le bourgmestre, un membre du conseil communal ou un agent de cette commune.

§ 3. Lorsqu'un centre public d'aide sociale s'est déclaré indûment incompétent à intervenir et est condamné, par décision judiciaire coulée en force de chose jugée, à accorder une aide, le ministre qui a l'Intégration sociale dans ses attributions peut, sur la base de cette décision judiciaire et du rapport de son service d'inspection d'où il appert que le centre public d'aide sociale a agi de façon systématique dans ce type de conflit de compétence, par décision motivée, après avoir entendu le C.P.A.S. concerné, refuser de rembourser les frais ou décider de diminuer le remboursement. Cette sanction ne peut être appliquée si la décision du C.P.A.S. est conforme à la décision d'une autorité de tutelle. Cette sanction prend cours à la date de la demande d'aide et se termine au plus tard trois ans après la date de la décision judiciaire.

§ 4. Un recours contre la décision du ministre est ouvert auprès du Conseil d'État dans les trente jours de la notification de la décision.

CHAPITRE III - SANCTIONS

Art. 19

§ 1er. Lorsqu'un membre ou un agent d'un centre public d'aide sociale a, directement ou indirectement, soit par des promesses, menaces, abus d'autorité ou de pouvoir, soit par inertie ou autrement, engagé ou contraint un indigent à quitter le territoire d'une commune ou à y rester ou encore à s'installer dans une commune, le ministre qui a l'aide sociale dans ses attributions, peut décider de mettre à charge de ce centre public d'aide sociale les frais déboursés par le centre public d'aide sociale secourant sans que cette charge puisse excéder le montant des secours accordés pendant un an.

§ 2. La même mesure peut être prise contre le centre public d'aide sociale d'une commune, lorsque les faits visés au § 1er ont été commis par le bourgmestre, un membre du conseil communal ou un agent de cette commune.

§ 3. Lorsqu'un centre public d'aide sociale s'est déclaré indûment incompétent à intervenir et est condamné, par décision judiciaire coulée en force de chose jugée, à accorder une aide, le ministre qui a l'Intégration sociale dans ses attributions peut, sur la base de cette décision judiciaire et du rapport de son service d'inspection d'où il appert que le centre public d'aide sociale a agi de façon systématique dans ce type de conflit de compétence, par décision motivée, après avoir entendu le CPAS concerné, refuser de rembourser les frais ou décider de diminuer le remboursement. Cette sanction ne peut être appliquée si la décision du CPAS est conforme à la décision d'une autorité de tutelle. Cette sanction prend cours à la date de la demande d'aide et se termine au plus tard trois ans après la date de la décision judiciaire.

§ 4. Un recours contre la décision du ministre est ouvert auprès du Conseil d'État dans les trente jours de la notification de la décision.

HOOFDSTUK III - STRAFFEN

Art. 19

§ 1. Wanneer een lid of een personeelslid van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn rechtstreeks of onrechtstreeks, hetzij door beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, hetzij door niet op te treden of anderszins, een behoeftige ertoe aangezet of gedwongen heeft het grondgebied van een gemeente te verlaten of aldaar te blijven, of nog zich in een gemeente te vestigen, kan de minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort, de door het steunverlenend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gemaakte kosten ten laste leggen van het betrokken openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat niet meer dan de tijdens één jaar verleende steun mag worden ten laste gelegd.

§ 2. Dezelfde maatregel kan worden genomen tegen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van een gemeente wanneer de in § 1 omschreven feiten werden gepleegd door de burgemeester, een lid van de gemeenteraad of een personeelslid van die gemeente.

§ 3. Indien een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zich ten onrechte onbevoegd heeft verklaard om op te treden en krachtens een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan veroordeeld wordt tot steunverlening, kan de minister, tot wiens bevoegdheid de Maatschappelijk Integratie behoort, op basis van deze rechterlijke beslissing en het verslag van zijn inspectiedienst waaruit de stelselmatigheid van optreden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in dergelijke bevoegdheidsgeschillen blijkt, bij een met redenen omklede beslissing, na het betrokken OCMW te hebben gehoord, weigeren de kosten terug te betalen of beslissen de terugbetaling te verminderen. Die sanctie kan niet worden opgelegd indien de beslissing van het OCMW in overeenstemming is met de beslissing van een toezichthoudende overheid. Deze sanctie gaat in op datum van de hulpaanvraag en eindigt ten laatste drie jaar na de datum van de rechterlijke beslissing.

§ 4. Beroep tegen de beslissing van de minister staat open bij de Raad van State binnen dertig dagen na kennisgeving van de beslissing.

HOOFDSTUK III - STRAFFEN

Art. 19

§ 1. Wanneer een lid of een personeelslid van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn rechtstreeks of onrechtstreeks, hetzij door beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, hetzij door niet op te treden of anderszins, een behoeftige ertoe aangezet of gedwongen heeft het grondgebied van een gemeente te verlaten of aldaar te blijven, of nog zich in een gemeente te vestigen, kan de minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort, de door het steunverlenend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gemaakte kosten ten laste leggen van het betrokken openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat niet meer dan de tijdens één jaar verleende steun mag worden ten laste gelegd.

§ 2. Dezelfde maatregel kan worden genomen tegen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van een gemeente wanneer de in § 1 omschreven feiten werden gepleegd door de burgemeester, een lid van de gemeenteraad of een personeelslid van die gemeente.

§ 3. Indien een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zich ten onrechte onbevoegd heeft verklaard om op te treden en krachtens een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan veroordeeld wordt tot steunverlening, kan de minister, tot wiens bevoegdheid de Maatschappelijk Integratie behoort, op basis van deze rechterlijke beslissing en het verslag van zijn inspectiedienst waaruit de stelselmatigheid van optreden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in dergelijke bevoegdheidsgeschillen blijkt, bij een met redenen omklede beslissing, na het betrokken OCMW te hebben gehoord, weigeren de kosten terug te betalen of beslissen de terugbetaling te verminderen. Die sanctie kan niet worden opgelegd indien de beslissing van het OCMW in overeenstemming is met de beslissing van een toezichthoudende overheid. Deze sanctie gaat in op datum van de hulpaanvraag en eindigt ten laatste drie jaar na de datum van de rechterlijke beslissing.

§ 4. Beroep tegen de beslissing van de minister staat open bij de Raad van State binnen dertig dagen na kennisgeving van de beslissing.

Art. 20

§ 1er. Est puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de vingt-six francs à mille francs ou d'une de ces peines seulement, celui qui, dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire, a donné des indications inexactes relatives à la détermination du centre public d'aide sociale compétent et du domicile de secours ou à la fixation des débours recouvrables dont il est question dans la présente loi.

§ 2. En cas de récidive, les peines prévues au présent article sont portées au double.

§ 3. Les dispositions du livre Ier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

Art. 20bis

Par dérogation aux dispositions de la présente loi et jusqu'à une date fixée par le Roi, les établissements non agréés pour handicapés et les maisons de repos non agréées pour personnes âgées tombent sous l'application des articles 2 et 6 de la loi du 2 avril 1965.

Art. 21

L'article 10, 3°, de la loi du 23 décembre 1946 portant création d'un Conseil d'État, est remplacé par la disposition suivante:

«3° Sur les recours prévus aux articles 15 et 19 de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale».

Art. 22

La loi du 27 novembre 1891 sur l'assistance publique, modifiée par la loi du 19 mai 1898, par la loi du 29 décembre 1926, par l'arrêté du Régent du 23 août 1948, par la loi du 27 juin 1956 et par la loi du 23 juin 1960, est abrogée.

Art. 20

§ 1er. Est puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de vingt-six francs à mille francs ou d'une de ces peines seulement, celui qui, dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire, a donné des indications inexactes relatives à la détermination du centre public d'aide sociale compétent et du domicile de secours ou à la fixation des débours recouvrables dont il est question dans la présente loi.

§ 2. En cas de récidive, les peines prévues au présent article sont portées au double.

§ 3. Les dispositions du livre Ier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

Art. 20bis

Par dérogation aux dispositions de la présente loi et jusqu'à une date fixée par le Roi, les établissements non agréés pour handicapés et les maisons de repos non agréées pour personnes âgées tombent sous l'application des articles 2 et 6 de la loi du 2 avril 1965.

Art. 21

L'article 10, 3°, de la loi du 23 décembre 1946 portant création d'un Conseil d'État, est remplacé par la disposition suivante:

«3° Sur les recours prévus aux articles 15 et 19 de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale».

Art. 22

La loi du 27 novembre 1891 sur l'assistance publique, modifiée par la loi du 19 mai 1898, par la loi du 29 décembre 1926, par l'arrêté du Régent du 23 août 1948, par la loi du 27 juin 1956 et par la loi du 23 juin 1960, est abrogée.

Art. 20

§ 1. Met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van zesentwintig euro tot duizend euro of met een van die straffen alleen wordt gestraft hij die met bedrieglijk inzicht of met het oogmerk om te schaden, onnauwkeurige opgaven verstrekt betreffende de bepaling van het bevoegd openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het onderstandsdomicilie of de vaststelling van de terugvorderbare kosten, waarvan sprake in deze wet.

§ 2. In geval van herhaling worden de in dit artikel bepaalde straffen verdubbeld.

§ 3. Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn op de in deze wet bepaalde misdrijven van toepassing.

Art. 20bis

In afwijking van de bepalingen van deze wet en tot een door de Koning vastgestelde datum vallen de niet erkende instellingen voor gehandicapten en de niet erkende rustoorden voor bejaarden onder de toepassing van de artikelen 2 en 6 van de wet van 2 april 1965.

Art. 21

Artikel 10, 3°, van de wet van 23 december 1946 houdende instelling van een Raad van State, wordt vervangen door de volgende bepaling:

3° De beroepen bedoeld in de artikelen 15 en 19 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Art. 22

De wet van 27 november 1891 op de openbare onderstand, gewijzigd bij de wet van 19 mei 1898, de wet van 29 december 1926, het besluit van de Regent van 23 augustus 1948, de wet van 27 juni 1956 en de wet van 23 juni 1960, wordt opgeheven.

Art. 20

§ 1. Met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van zesentwintig euro tot duizend euro of met een van die straffen alleen wordt gestraft hij die met bedrieglijk inzicht of met het oogmerk om te schaden, onnauwkeurige opgaven verstrekt betreffende de bepaling van het bevoegd openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het onderstandsdomicilie of de vaststelling van de terugvorderbare kosten, waarvan sprake in deze wet.

§ 2. In geval van herhaling worden de in dit artikel bepaalde straffen verdubbeld.

§ 3. Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn op de in deze wet bepaalde misdrijven van toepassing.

Art. 20bis

In afwijking van de bepalingen van deze wet en tot een door de Koning vastgestelde datum vallen de niet erkende instellingen voor gehandicapten en de niet erkende rustoorden voor bejaarden onder de toepassing van de artikelen 2 en 6 van de wet van 2 april 1965.

Art. 21

Artikel 10, 3°, van de wet van 23 december 1946 houdende instelling van een Raad van State, wordt vervangen door de volgende bepaling:

3° De beroepen bedoeld in de artikelen 15 en 19 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Art. 22

De wet van 27 november 1891 op de openbare onderstand, gewijzigd bij de wet van 19 mei 1898, de wet van 29 december 1926, het besluit van de Regent van 23 augustus 1948, de wet van 27 juni 1956 en de wet van 23 juni 1960, wordt opgeheven.

CHAPITRE IV - DISPOSITIONS TRANSITOIRES

Art. 23

Les frais d'assistance à des personnes déterminées qui, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, sont supportés par le centre public d'aide sociale du domicile de secours ou par l'État, en application de l'article 2 de la loi du 27 novembre 1891, continueront à être supportés par ce centre public d'aide sociale ou par l'État.

Les frais d'entretien et de traitement dans les établissements de soins sont fixés conformément au tarif prévu à l'article 11 de la présente loi.

Les frais d'entretien dans les homes pour vieillards ainsi que dans les homes et autres établissements pour enfants sont fixés conformément au tarif arrêté périodiquement par le Ministre qui a l'assistance publique dans ses attributions.

Art. 24

Les actions introduites avant la mise en vigueur de la présente loi sont poursuivies de la manière et suivant la procédure prévues par la loi du 27 novembre 1891 sur l'assistance publique.

CHAPITRE IV - DISPOSITIONS TRANSITOIRES

Art. 23

Les frais d'assistance à des personnes déterminées qui, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, sont supportés par le centre public d'aide sociale du domicile de secours ou par l'État, en application de l'article 2 de la loi du 27 novembre 1891, continueront à être supportés par ce centre public d'aide sociale ou par l'État.

Les frais d'entretien et de traitement dans les établissements de soins sont fixés conformément au tarif prévu à l'article 11 de la présente loi.

Les frais d'entretien dans les homes pour vieillards ainsi que dans les homes et autres établissements pour enfants sont fixés conformément au tarif arrêté périodiquement par le ministre qui a l'assistance publique dans ses attributions.

Art. 24

Les actions introduites avant la mise en vigueur de la présente loi sont poursuivies de la manière et suivant la procédure prévues par la loi du 27 novembre 1891 sur l'assistance publique.

HOOFDSTUK IV - OVERGANGSBEPALINGEN

Art. 23

De kosten voor onderstand aan bepaalde personen die, krachtens artikel 2 van de wet van 27 november 1891, op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, gedragen worden door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het onderstandsdomicilie of door de Staat, worden verder gedragen door dit openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of door de Staat.

De kosten van verpleging en behandeling in de verzorgingsinstellingen worden bepaald overeenkomstig het tarief vastgesteld in artikel 11 van deze wet.

De kosten van verpleging in de bejaardentehuizen alsmede in de kinderverblijven en andere inrichtingen voor kinderen worden bepaald overeenkomstig het tarief dat periodiek wordt vastgesteld door de Minister die het maatschappelijk welzijn in zijn bevoegdheid heeft.

Art. 24

De vorderingen ingesteld vóór de inwerkingtreding van deze wet worden afgehandeld op de wijze en volgens de procedure bepaald bij de wet van 27 november 1891 op de openbare onderstand.

HOOFDSTUK IV - OVERGANGSBEPALINGEN

Art. 23

De kosten voor onderstand aan bepaalde personen die, krachtens artikel 2 van de wet van 27 november 1891, op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, gedragen worden door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het onderstandsdomicilie of door de Staat, worden verder gedragen door dit openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of door de Staat.

De kosten van verpleging en behandeling in de verzorgingsinstellingen worden bepaald overeenkomstig het tarief vastgesteld in artikel 11 van deze wet.

De kosten van verpleging in de bejaardentehuizen alsmede in de kinderverblijven en andere inrichtingen voor kinderen worden bepaald overeenkomstig het tarief dat periodiek wordt vastgesteld door de minister die het maatschappelijk welzijn in zijn bevoegdheid heeft.

Art. 24

De vorderingen ingesteld vóór de inwerkingtreding van deze wet worden afgehandeld op de wijze en volgens de procedure bepaald bij de wet van 27 november 1891 op de openbare onderstand.